

SOBAT

16e jaargang nr. 6 - december 2001

nummer 80



VOMI



Afbeelding 1



Afbeelding 2



Afbeelding 3



Afbeelding 4



Afbeelding 5



VERENIGING
OUD MILITAIREN
Indië- en Nieuw-Guineagangers

PRETTIGE KERSTDAGEN
EN EEN
GELUKKIG NIEUWJAAR



SELAMAT HARI NATAL
DAN
SELAMAT TAHUN BARU

MERRY CHRISTMAS AND A HAPPY NEW YEAR
FROHE WEIHNACHTEN UND EIN GLÜCKLICHES NEUES JAHR

FELICES NAVIDAD Y PROSPERO ANO NUEVO
JOYEUX NOËL ET BONNE ANNÉE

SOBAT

Officieel orgaan van de
Vereniging Oud Militairen Indië- en
Nieuw-Guineezangers

Raad van Advies

voorzitter: M.M. Bakker, res.luitenant-
kolonel der artillerie b.d.
H. Boachma, oud burgemeester.
Dr. B. Bouman, brig.generaal der
artillerie b.d.
H.F. Coopmans, brig.gen. der
Infanterie.
W. Epke RMWO brig.gen. der
infanterie b.d.
S.A. Lopez † RMWO, in leven
kol. der infanterie b.d.
J.A. Lasdara.
Th.H.A. Rump, lt.kol. der Inspec-
dances Staf Inspec.Gen. der
Krijgsmacht.

Algemeen Bestuur

voorzitter: Dr. Joop L. Swarte
Jan Kapenstraat 33
1785 GH Den Helder
tel. 0223-886535
fax 0223-668751

vice-voorzitter: vacant
secretaris: Mirna Vis,
De Tejerne 2
9061 HV Soesla,
tel./fax 058-3571829
vacant

2e secretaris:
penning-
meester: Paul J.A. Wolfrats,
Zuider Parallelweg 7,
6953 DA Dieren,
tel./fax 0313-419188

Jeden-
administratie: Gerard M. Determan
Beengras 68
tel. 010-2880486
fax 010-2880553

lid: Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 0514-523107
fax 0514-523404
Victor C. Bredie
Van Nijevoedestraat 117
2597 RL Den Haag
tel./fax 070-3280532

Sociale Commissie

voorzitter: Victor C. Bredie,
Van Nijevoedestraat 117,
2597 RL Den Haag,
tel./fax 070-3280532

vice-voorzitter: Hans N. Blom

Redactiecommissie
eindredacteur: I.C. Zéguera,
Zonstraat 118,
6483 AE Keekrade,
tel./fax 045-5454013

Jeden:
R. Grit,
Bolloo 50,
9458 TD Bollo,
tel./fax 0592-241361
mobiel 06-10491121
e-mail: grit@veseecon.nl
J. Zwann, Lijpsje 45, 1034 KN
Amsterdam, tel. 020-6319151

Boeken ter recensie zenden aan:
J. Zwann,
Lijpsje 45,
1034 KN Amsterdam

Correspondentie

1. opzware nieuwe leden, adreswijzigingen,
bericht van overlijden e.o. richten aan de
secretaris van de vereniging waartoe men
behoort - zie secretariaatsadressen onder
"VERENIGINGSNIEUWS".

2. zaken VOMI-Nederland betreffend richten aan
de secretaris van het algemeen bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor
ingezonden artikelen in te korten en/of
veranderingen aan te brengen of, zonder opgaaf
van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld wor-
den voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet
noodzakelijk de steun van het algemeen
bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met
bronvermelding.

Druk: Koninklijke De Swart

DOELSTELLINGEN

De vereniging heeft ten doel:

het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineezangers, die bij de Nederlandse Krijgsmacht in voormalig Nederlands Oost-Indië, respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea hebben gediend;

het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of tengevolge daarvan invalide werden;

het herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen in voormalig Nederlands Oost-Indië respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea en/of aangrenzende zee-gebieden, alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgewingschap, siekte of ongevallen in of in en door militaire dienst zijn overleden.

De vereniging tracht het gestelde doel te verwzenlijken los van elke partij-politieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder voorbehoud van zelfstandigheid, met verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

(artikel 2 van de statuten)

Het lidmaatschap staat open voor een ieder die in het voormalig Nederlands Oost-Indië/Indonesië en Nieuw Guinea in militaire dienst is geweest en voor weduwen van militairen die hieraan hebben voldaan.

SOCIALE COMMISSIE



omgevoten lid

Voorzitter
Victor C. Bredie
Van Nijevoedestraat
117
2597 RL Den Haag
tel./fax 07 073 28 05 32

Vice-voorzitter
Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 05 14* 52 21 07
fax 05 14* 52 34 04

Secretaris-notulist
vacant



stichting
veteranen
platform

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen
Ben C.H. Habich
M.E. Grandplein 108
9728 TH Groningen
tel. 05 075 23 91 00

Noord-Brabant Oost
Antoon P. Pennings
Theobaldestraat 101
5344 RM Oss
tel. 04 12*62 35 15

Zuid-Holland Noord
Wim L. Holman
Meppelede 146
2544 XZ, s-Gravenhage
tel. 070-367 28 53

Zeeland
Tim Kooger
M. Coehoortweg 44
4381 BT Vlissingen
tel. 01 10*46 30 08

Overijssel
Jaap Oldenbeurving
Beiger 27
8103 AL Raalte
tel. 05 72*35 89 47

Friesland
Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 05 14*52 21 07

Noord-Brabant-West
Vacant

Limburg
Harry J.A. Dols
Heerleerweg 48
6138 CL Sittard
tel. 04 6*4 52 13 18

Zuid-Holland Zuid
Doll Mennens
Lijpsjeaan 12
3055 CH Rotterdam
tel./fax 010-4188229

Rivierland/
Oost Gelderland
Elika E. Diermits
Weerdjastraat 57-3
6811 JE Arnhem
tel. 026-443 38 77

Flevoland
Frits H.A.M. Prunstra
Oevervriend 13
1356 EA Almere
tel. 03 6*5 31 86 72

Canada & USA
Gerard Ledderhof
149 Sandwell Drive
Oakville, Ont. Canada,
L6L 4E7
tel. 001 905 827 3216
fax 001 905 827 0328

Utrecht't Gooi
Eppo R. Schwaertman
Lutherbol 37
1216 KN Hilversum
tel. 03 5*6 21 78 09

Noord-Holland
Han J. Harmsen
Egelandierlaan 38
2015 KJ Haarlem
tel. 02 3*5 24 00 10

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder
Leen van Eijk
Pieter Postlaan 14
1225 LJ Hilversum
tel./fax 035*685 33 73

Assistent beheerder
Tjibbe J. Goostra
A. van Heuzendijkstr. 15
2461 VJ 't Har Aer
tel./fax 0172*60 34 52

Propagandiste
Joyce P. Stamrood-van Vark
Binnenhof 36
6715 DP Ede
tel. 0318*63 81 60

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten
uit de Girokloterij en de Bankkloterij.

Uw deelname aan de Giro-, o.g. bankkloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers



- ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem onder letter en nummer V 123191 -

Jaarcontributie m.i.v. 1 januari 2002 minimaal € 15,00
inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 80 - 16e jaargang nr. 6
december 2001

Bij de voorplaat

Het embleem van de Expeditionaire Macht en de 1e Divisie 7 December, alsmede de emblemen voor de oorlogsvrijwilligers.

Door B.C. Cats.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog rijpte bij de Nederlandse regering te Londen het plan om na de bevrijding van Nederland een Expeditionaire Macht van 2 à 3 divisies bestaande uit oorlogsvrijwilligers te formeren, die naast de Geallieerden deel zou nemen aan de herovering van Nederlands-Indië op de Japanners. Voor de oorlogsvrijwilligers van de EM werd door de journalist en Engelandvaarder Gerard Rutten op 23 mei 1944 een 'badge' bedacht. Rutten was geplaatst bij het Ministerie van Oorlog te Londen, Sectie XI Regeringsvoorlichtingsdienst en belast met het voorbereiden en na de bevrijding uitvoeren van de publiciteit m.b.t. het werven van de vrijwilligers voor de EM. Hem werd door het hoofd van de sectie, res.majoor A. Pelt, verzocht een mouw embleem te ontwerpen. Rutten baseerde zich op het aloude wapen van de stad Batavia dat al in de 17^e eeuw was ingevoerd door Jan Pietersz Coen en bestond uit een opgericht ontbloot zwaard waar op het bovenste gedeelte van de kling een lauwerkrans was geplaatst (noot 1). Hij stildeerde dit embleem en voorzag het van een blauwe zee en een oranje opgaande zon, het geheel onder het motto 'Indië zal herrijzen' (zie afbeelding 1).



Zijn ontwerp (dat gelukkig bewaard is gebleven) werd echter door de minister niet in deze vorm overgenomen. Als mouwembleem werd het meer heraldisch uitgevoerd, met grotere lauwerkrans die vlak boven het geveest met oranje lint tegen het zwaard was bevestigd. Bovendien werd het voorzien van de letters E en M in de oranje kleur (restant van de oranje zon uit het ontwerp van Rutten), (zie afbeelding 2).

Men moet dit stoffen embleem niet verwarren met het latere mouwembleem voor de 1^e divisie 7 December. Het oorspronkelijke EM-embleem is groter (hoogte 85, breedte 57 mm) en geweven op een bruine ondergrond, met, zoals gezegd de letters E en M in oranje.

Dit embleem werd opgenomen in het kledingvoorschrift van 1944, deel II artikel 210, in het reeds bevrijde zuiden van Nederland aangemaakt en in

1945 uitgereikt aan vrijwilligers die voor opleiding naar Engeland werden gezonden bestemd als kader voor de EM. Er werd slechts een beperkt aantal aangemaakt en verstrekt en de verstrekking werd gestopt toen de oorspronkelijke EM in Geallieerd verband na de Japanse capitulatie geen doorgang meer vond.

Voor de werving van de oorlogsvrijwilligers in het reeds bevrijde zuiden des lands werd het Koninklijk Besluit van 1 oktober 1944 (Staatsblad E.129) uitgegeven en ter toelichting hiervan een boekje getiteld 'Nederlanders kent Uw plicht!'. In artikel 6 van het KB en toegelicht op blz. 11 van het boekje staat dat de oorlogsvrijwilligers op de uniform een bijzonder onderscheidingsteken (zullen) dragen. Het hierboven omschreven EM-embleem was dit bijzonder onderscheidingsteken. Maar het boekje gaf op blz. 10 bovendien aan dat degenen die zich op het aanmeldingsbureau meldden een oorlogsvrijwilligersspeldje zouden ontvangen dat op de burgerkleding diende te worden gedragen (noot 2). Dit speldje van blank metaal (zie afbeelding 3) had de ruime afmeting van 50 bij 35 mm. En vertoont wederom het wapen van Batavia, zwaard en krans in zwart, waarboven in een boog het woord OORLOGSVRIJWILLIGER in oranje (het restant van Rutten's oranjezon). De ruime afbeelding van het speldje had een wervende achtergrond en diende anderen op te wekken zich ook als ovw te melden. De speldjes, die onmiddellijk na de

Sluitingsdata inzenden kopij:

Nr. 81	25-12-2001	februarinummer 2002
Nr. 82	27-02-2002	aprilnummer 2002
Nr. 83	24-04-2002	juninummer 2002



Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór **25 december a.s.**
S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.

Vervolg voorplaat

bevrijding nodig waren werden op last van de Regeringsvoorlichtingsdienst reeds in Engeland aangemaakt, doch het benodigde geld hiervoor – ongeveer 500 Britse ponden ruw geschat – werd noch door de RVD, noch door de Minister van Oorlog of Marine beschikbaar gesteld. Zodoende werd er slechts een kleine oplage vervaardigd en niet naar Nederland gezonden, van de uitreiking op de aanmeldingsbureaus kwam niets terecht. De weinig beschikbare speldjes zijn eind 1944 begin 1945 uitgereikt aan oorlogsvrijwilligers van de Koninklijke Marine toen zij in Londen, op het depot-schip 'Oranje Nassau' afgemeerd in de Shadwell Docks van marinekleding werden voorzien. Eén van de marine-ovw's zegt: "bij het uitreiken van de kleding stond een bootsman met een doosje in zijn hand. Hij reikte aan een ieder van ons de ovw-speld uit en zei daarbij luid en duidelijk: maar laat ik niet merken dat je het op je uniform draagt". Foto's tonen echter aan dat het buiten zicht van de bootsman stilletjes werd gedragen, bijvoorbeeld op de knoop van de zwarte das. Met het bovenstaande stierf het oorlogsvrijwilligersspeldje voor de burgerkleding een snelle dood (noot 3).

Keren we terug naar het mouwembleem voor EM. Zoals gezegd verviel na de capitulatie van Japan de oorspronkelijke EM en werd het beperkt uitgereikt embleem nauwelijks gedragen. Toen in de zomer van 1946 de 1^o divisie, bestaande uit dienstplichtigen van de lichte 1945 werd geformeerd – welke divisie van Koningin Wilhelmina de naam kreeg 7 December indachtig aan haar toespraak van 7 december 1942 waarin een nieuwe band met de rijksoverheid overzee werd aangekondigd – kwam de divisiecommandant generaal-majoor Dürst Britt op het idee het EM-embleem over te nemen als mouwembleem voor zijn divisie. Hij richtte zich hiertoe tot de Minister van Oorlog die bij zijn beschikking van 22 augustus 1946 (legerorder 289/46) bepaalde: "het mouwembleem EM wordt ingevoerd als mouwonderscheidingsteken voor de op 1 september 1946 op te richten 1^o divisie". Dit mouwembleem nu week af van het oorspronkelijke EM-Embleem (zie afbeelding

4). Het was kleiner (66 x 46 mm) en het wapen van Batavia was nu aangebracht op een rood schild. De letters E en M waren niet meer in oranje maar in wit.

Als zodanig werd en wordt het 1^o Divisie-embleem veelvuldig gedragen. In Indië meestal in de metalen uitvoering en later toen de divisie deel ging uitmaken van het parate 1 NL Legerkorps. De divisie is de enige die de afslanking heeft overleefd en het mouwembleem stierf nog steeds het uniform van de militairen die bij Staf I DIV zijn ingedeeld. Soms worden de letters E en M vertaald als 'elke man – elk moment', wat historisch – zoals we weten – niet juist is. Om dit verhaal compleet te maken: de KL-oorlogsvrijwilligers van de Lichte Infanterie Bataljons en de Calmeijer-eenheden voerden aanvankelijk geen embleem waaraan zij herkenbaar waren als vrijwilligers die zich voor onbepaalde tijd en inzet overal ter wereld hadden gemeld. Toen najaar 1946 de 1^o divisie 7 December, getooid met hun nieuwe divisie-embleem, in Indië aan land ging, stelde de Minister van Oorlog met zijn beschikking van 20 september 1946 (legerorder 359/46) een 'Bijzonder onderscheidingsteken Nederlandsch-Indië' in. Het bestaat uit een kakikleurige pat waarop in geel geborduurd de letters OVW, gedekt door een koninklijke kroon (zie afbeelding 5). Dit onderscheidingsteken was nadrukkelijk niet bedoeld voor de oorlogsvrijwilligers die bij de 1^o divisie 7 December waren ingedeeld, doch uitsluitend voor de KL-ers die zich in Nederlands-Indië bevonden en aldaar aan land zijn gegaan vóór 1 oktober 1946. De OVW's bij de later aangekomen zdn. Calmeijer-eenheden waren dus niet gerechtigd het OVW-embleem te dragen.

Toen in 1998 het oorspronkelijke speldje voor de burgerkleding als bijzonder onderscheidingsteken voor alle oorlogsvrijwilligers van de Koninklijke Marine werd ingesteld school er een zekere onbillijkheid in de nog steeds geldende beperking dat het OVW-mouwembleem alleen voor OVW's van vóór 1 oktober 1946 mocht worden gedragen. De minister – hierop geattendeerd – bepaalde in zijn beschikking van 21 september 1998 dat *alle* oud-militairen die als oorlogsvrijwilliger bij de KL gediend hebben (dus ongeacht of

zij in Indië zijn geweest) gerechtigd zijn het bijzonder onderscheidingsteken te dragen zoals dat is vastgesteld bij Ministeriële Beschikking van 20 september 1946 (noot 4).

Hoewel het bijzonder onderscheidingsteken voor oorlogsvrijwilligers van de Koninklijke Marine vanaf 1998 formeel op rijkskosten wordt uitgereikt en de nodige publiciteit kreeg is aan het verruimen van het bijzonder onderscheidingsteken voor oorlogsvrijwilligers van de Koninklijke Landmacht nauwelijks enige aandacht besteed. Vele oud-OVW's zien dat als een tekortkoming en zouden verstrekking van rijkswege op prijs stellen.

- 1) Nederlands-Indië had geen eigen heraldisch stadswapen, het stadswapen van Batavia werd daarvoor gebruikt.
- 2) Er was in 1944-45 geruime tijd gelegen tussen het moment van aanmelden en het moment van opkomst. Met het dragen van het speldje hielpen zij anderen op te wekken tot dienstneming (Marvo-mededeling oktober 1944). Niet echter voor de marine. In 1987 werd een reünievereniging voor OVW's van de Koninklijke Marine opgericht. Als insigne kozen zij het oorlogsvrijwilligersspeldje voor de burgerkleding uit 1944/45 zoals op de 'Oranje Nassau' was verstrekt. In 1998 wist de vereniging de Minister van Defensie te bewegen dit insigne als bijzonder onderscheidingsteken in te stellen voor de oorlogsvrijwilligers van de Koninklijke Marine, ook dus voor de mariniers die minder op de hoogte waren van het bestaan van dit insigne. Het is ingesteld bij Ministeriële Beschikking en wordt met oorkonde en miniatuurspeld uitgereikt aan alle voormalige OVW's of zij wél of niet in Indië hebben gediend, ongeacht de tijd.
- 3) Aangezien er toen geen OVW's meer in actieve dienst waren beperkt het dragen zich tot de eervol ontslagen beroepsofficieren oud OVW die gerechtigd zijn het uniform te dragen of door OVW-veteranen op veteranenkledij. Een passend embleem wordt echter niet verstrekt en betrokkenen zijn aangewezen op de souvenirhandel.

B.C. Cats

Herdenkingen

Herdenking Indiëmonument te Puttershoek

Op 14 september jl. vond op de begraafplaats Essenhof te Puttershoek (Gem. Binnenmaas) de jaarlijkse herdenking bij het Indiëmonument plaats.

Vanaf 14.00 uur werden nabestaanden, genodigden en veteranen ontvangen in de aula.

Na opstelling van de erewacht bij het monument werden de aanwezigen verzocht zich bij het monument te verzamelen. Hierna werd het woord gevoerd door wethouder G.J. Rooimans van de gemeente Binnenmaas en de heer G. de Jong, vice-voorzitter van VOMI Zuid-Holland Zuid.

Na een minuut stilte werden bloemstukken gelegd namens het gemeentebestuur door de wethouder; namens het Comité Herdenking Indiëmonument Binnenmaas door de veteranen Hensen en Wieringa; door anderzijds personeel van de Openbare Basisschool "De Pijler" te Maasdam, die dit monument heeft geadopteerd; door de heer H. Schox, voorzitter van VOMI Zuid-Holland Zuid en door nabestaanden.

Hierna werden twee coupletten van het Wilhelmus gespeeld door de muziekvereniging "Binnenmaas", die tijdens de plechtigheid ook voor koraalmuziek zorgde.

Hiermee kwam een einde aan deze stijlvolle herdenking. Om deze herdenking jaarlijks te kunnen houden is een gift aan het Comité Herdenking Indiëmonument Binnenmaas op rekeningnummer 3270.71.414 bij de

Rabobank Binnenmaas's Gravendeel zeer welkom.

H. Barmentlo

Jaarlijkse herdenking bij het Indiëmonument in Gorinchem

Op 18 september jl. heeft het Comité Herdenking Indiëgangers Gorinchem een herdenking gehouden bij het monument aan het Paardenwater. Er is eerst veel commotie geweest, omdat van het prachtige monument de twee bronzen platen waren gestolen.

Gelukkig kreeg de heer Cees de Lang van het comité daags vóór de onthulling de platen thuis gebracht. De daders zijn niet bekend.

Met medewerking van de gemeente, die zorg droeg voor het spreekgestoelte en geluidsapparatuur, werd 's middags de herdenking gehouden.

Na een welkomstwoord van voorzitter Cees de Lang, het voorlezen van een gedicht door een leerling van de school voor VMBO "t Gilde", die het monument heeft geadopteerd en een gedicht voorgedragen door Cees de Lang, samen met mevrouw Corrie van Wingerden, werd na een minuut stilte de ceremonie afgesloten met het voorlezen van het gedicht "De veteranenvrouw" door mevrouw Francis Zuidwegt van de Stichting Dienstverlening Veteranen.

Van de VOMI Zuid-Holland Zuid was aanwezig de vice-voorzitter Ger de Jong.

Ger de Jong

Herdenking bij het Indiëmonument te Oud-Beijerland



Bij het Indiëmonument aan de Mariniersweg te Oud-Beijerland vond op 27 september jl. de jaarlijkse herdenking plaats.

Na ontvangst van de genodigden, nabestaanden en veteranen in het Bestuurscentrum, begaf het gezelschap zich te voet naar het monument, waar een erewacht was opgesteld, terwijl het Seniorenorkest koraalmuziek speelde.

Toespraken werden gehouden door burgemeester Van der Hart en de heer G. de Jong, vice-voorzitter VOMI Zuid-Holland Zuid. Mevr. Overkleef las een passend gedicht voor, evenals de heer Moerkerken.

Vervolgens werd een minuut stilte gehouden, waarna bloemstukken werden gelegd door o.a. de burgemeester, het Comité Herdenking Indiëmonument Oud-Beijerland, het Comité Indiëmonument Binnenmaas, Oranjevereniging, VOMI Zuid-Holland Zuid, terwijl alle aanwezigen een rode anjer ontvingen om op het monument te leggen.

Hierna werden twee coupletten van het Wilhelmus gespeeld en werd gedefileerd langs het monument.

Hiermee kwam een einde aan deze herdenking en werd in het Bestuurscentrum nog uitvoerig nagepraat.

H. Barmentlo





Boekbespreking

"Onrecht"

Oorlog en rechtvaardigheid in de twintigste eeuw
Het 12e jaarboek van het RIOD/NIOD, Nu Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie. Onder redactie van Meindert Fennema, Caes Maris e.a. Uitgave van de Walburg Pers (Postbus 4159, 7200 BD Zutphen) Prijs f 39,56 (Euro 17,95) ISBN 90 6011 735 2, Paperback 256 pagina's met illustraties.

Een bundel verhandelingen vooral filosofisch en juridisch van aard, 10 stuks, geschreven door een keur van hedendaagse geleerden uit binnen- en buitenland, zowel Nederlanders als vroegere vijanden. Gedurende de lezing van dit boekwerk voelde ik mij een immigrant uit Tombouctou. Iemand die men een eeuw lang had ingevroren en die nu plotseling is ontdooid. Ogenwrijvend keek de pas ontdooidde, ik dus, om zich heen. Verbijsterd. Niets, letterlijk niets van wat vroeger was geweest bestond nog. Alles was veranderd. De mensen om hem heen praten anders, denken anders, zien alles anders. Zelfs de taal is veranderd, de woorden hebben andere betekenissen gekregen. De cultuur is onherkenbaar geworden. Kortom de wereld waarin ik opgroeide, leefde en werkte, bestaat niet meer. En ondanks deze overweldigende metamorfose van alles wat in mijn tijd heeft bestaan, zal ik toch enkele woorden aan dit boek moeten besteden. En dat is voorwaar geen sinecure. Hoe zal een mens, stammend uit verre verleden tijden, iets zinnigs te berde kunnen brengen over de denkwereld van 20ste eeuwers. Maar vooruit. Op gevaar af te worden versleten voor een primitieve pygmeë uit één of ander donker woud ergens in Afrika of nog erger als een chimpansee en te worden aangezien een half dwaze amateur-archeoloog die bezig is pre-historische botten op

te graven in een oerwoud op Kalimantan met de bedoeling, om aan de hand van deze botten, de 21e eeuwse cultuur te doorgronden spring ik dan toch maar, zij het met de moed der wanhoop, in het diepe. Om te beginnen het artikel van professor Maris van Sandelingsambacht, waarmee "Onrecht" begint. Dit essay had volgens mijn pygmeëen-verstand achter in het boek behoren te staan. Deze auteur geeft nl. reeds waarde-oordelen over artikelen die de argeloze lezer geacht wordt nog te moeten door-nemen. Zelf heb ik de artikelen in dit werk van achter naar voren gelezen, maar de 21-ste eeuwers doen dit, naar mij is meegedeeld, door de bank genomen niet. Mijns inziens wordt de lezer door deze chronologie al van te voren beïnvloed. Of is dit de bedoeling? Overigens is dit artikel in dit overwegend filosofische werk het best geslaagd. Het tweede artikel, het minst pruimbare voor een mens uit de vorige eeuw, is van Job de Ruiter, een ex-Minister van Justitie en een professor/rechtsgeleerde. De Ruiter gaat mijns inziens wel heel erg ver in het witwassen van zijn gedurende de Tweede Wereldoorlog uitgeden vakgenoten, de rechters van de Hoge Raad der Nederlanden. De boodschap van de ex-excellentie schijnt te luiden: "Verzet in de oorlogs- en bezettingstijd, 1940-1945, was onjuist, zeker het gewapende verzet, accommodatie was de opdracht". Je vraagt je bij het lezen van een dergelijke opvatting af: "hoe zou de houding van deze auteur tijdens de bezettingsjaren op een hoge verantwoordelijke post zijn geweest?".

En dan volgt het essay van Meindert Fennema. Deze professor pooft een mini-biografie te plegen betreffende dr. H.M. Hirschfeld, in de jaren 1940-1945 Secretaris-Generaal van het Ministerie van Handel en Nijverheid

(lees Economische Zaken). Fennema's biografie loopt helaas uit de hand en metamorfoseert bijna in een hagiografie, ware het niet dat hij zijn bijna-idoool in het slot van zijn betoog verwijt dat hij in zijn accommodatie met de vijand wel enigszins te ver is gegaan. In de eeuw waarin ik leefde zou men zo iemand als Hirschfeld gewoon een collaborateur hebben genoemd en nog wel een hele grote. Heikelien Verrijn Stuart behandelt de rechtspraak van Neurenberg tot het Joegoslavië-Tribunaal. Een juridisch hoogstandje. Overwinnaars berechten de overwonnenen. Mijns inziens the second-best (om ook eens een 21-eeuwse Nederlandse term te gebruiken) artikel in deze bundel. Na de filosoof Mertens, waarin we kennis maken met de ideeën over oorlog en het recht daartoe van beroemde filosofen als Kant, Hegel, Schmitt en Rawl, volgt de eerste bijdrage van één van Nederlands voormalige vijanden, de Japanner Takashi Yoshida. Yoshida is van mening, in tegenstelling met de meesten van zijn landgenoten, dat het na-oorlogse Tokio-Tribunaal terecht is geweest. Yoshida is kennelijk één van de zeldzame witte bonen in een grote bak met bruinen geweest. Een in het Engels gepubliceerd, vrij objectief artikel. De Duitser Stolleis veroordeelt de Duitse rechtspraak onder het Nazi-regime. De Duitse rechters in die jaren pasten zich aan, ze gedroegen zich te politiek correct. Maar deed onze Hoge Raad iets anders, professor Job de Ruiter? (zie De Ruiters artikel: "De Hoge Raad in revisie" in deze bundel). De derde ex-vijand-auteur is de Indonesiër Lapijan; "Rechtvaardigheid en de koloniale oorlogen" in het bijzonder de laatste 1945-1950 worden bekeken door zijn Indonesische bril. Volgens deze auteur hadden (en hebben) de Indonesiërs altijd gelijk en wij

SOBAT

Nederlanders nimmer. Een andere visie op deze materie was van deze auteur niet te verwachten. Ido de Haan's bijdrage "Machtvergangen en Overgangsrecht" is een literatuur-overzicht betreffende machtswisselingen. Geen onverdienstelijk essay, maar helaas nogal diffuus geschreven.

H.J.A. Hofland, een journalist, geeft een nogal pessimistisch beeld van de mens. (De mens is tot weinig goeds bekwaam). Zijn visie op de oorlog is daaraan gelijk, een vrij realistisch beeld dus. Zijn visie op oorlog is samen te vatten in het motto: "in de oorlog regeert de leugen". Ziehier, zeer in het kort, de inhoud van dit 12e RIOD/NIOD-jaarboek 2001. Het begrip oorlogsdocumentatie vervaagt in de NIOD-boeken steeds meer. Het is te voorzien dat de Tweede Wereldoorlog binnen afzienbare tijd uit de herinnering en geschiedvisie van dit eertijds zo roemruchte instituut zal zijn verdwenen.

Voor mensen van mijn generatie, de Tweede Wereldoorlog populatie, wordt in deze bundel, ik neem aan als representatie van het nieuwe NIOD-denken, een veranderde vorm van geschiedschrijving geïntroduceerd, een geschiedschrijving waarin de Tweede Wereldoorlog voltooid verleden tijd wordt. Deze bundel is echt een toonbeeld van toekomstdenken. Wij, de vorigen, kunnen nu afhaken. Onze epoque is voorbij. Geslachten komen, geslachten gaan. Vaarwel Tweede Wereldoorlog. Vaarwel Rijksinstituut voor oorlogsdocumentatie. Voor u schrijvers van dit boekwerk, is de toekomst. De onze is verdrongen in de zee der eeuwige vergetelheid. Mannen en vrouwen van het heden, mensen van de toekomst neem kennis van dit bij uitstek futuristische geschrift. Onze oorlog is historie geworden. Zij die gaan sterven groeten u.

J. Zwaan



"De Lange weg"

'Als oorlogsvrijwilliger naar Nederlands-Indië'

Door Roelf Spreuwers. Gebonden boek, 208 pagina's, 2e druk.

Geïllustreerd met 86 afbeeldingen.

Prijs f 37,50, plus verzendkosten f 6,50 (Euro 16,- plus Euro 2,60 porto).

Verkrijgbaar bij de auteur, H.R.

Spreuwers, Dopheidelaan 20, 6866

DM te Heeslum. Tel. 0317-316281. Giro

592715, ISBN 90 701710 4 X. Uitgave drukkerij Roorda te Stadskanaal, 1978/1980. De eerste druk verscheen in 1978. Aangezien de VOMI en de "Sobat" toen nog niet bestonden, kon destijds uiteraard geen aandacht aan dit toch wel goede boek worden besteed. Vandaar deze bespreking van een herdruk.

De tekst is gebaseerd op een in Indië, gedurende Spreeuwers diensttijd aldaar, bijgehouden dagboek.

Gezien de auteur zijn relaas heeft geput uit een heet van de naald geschreven dagboek is het resultaat een realistisch beeld geworden van het soldatenleven in de Oost. Je kunt aan de weergave van de gebeurtenissen goed merken dat de tekst van het boek reeds lang geleden was samengesteld.

De inhoud van het werk is nog niet opgesmukt, nog niet aangevuld met van derden verkregen informatie of bijgekleurd op basis van indoctrinaties van pers - radio - TV-publicaties en zogenaamde officiële voorlichting van kerkelijke leiders, politici en bestuurders.

Decennia lang hebben overheids- en mediaklunzen alles in het werk gesteld om de oud-Indiëgangers te hersenspoelen met de bedoeling onze ervaringskennis 90 graden om te draaien. En vele Indië-veteranen hebben zich helaas in deze negatieve intimidatiegolf laten meesleuren. Dit boek lijkt gelukkig nog niet aan door de ons omringende autoriteiten en pseudo-voorlichters bewerkstelligde bewustzijnsvernauwing.

Het valt te vrezen dat de techniek de overheid, de Big Brother, in staat zal stellen, niet alleen het spreken en schrijven, maar ook het denken van de onderdanen te registreren. De Big Brother zal dan echt niet schromen haar niet welgevallige denkstructuren te verbieden en te belemmeren. Dan zal het helaas niet meer mogelijk zijn anders te denken als de overheid. We zullen dan, als we nog leven, niet langer over onze laatste oorlog in Indië vrijelijk kunnen spreken of denken. Praten daarover is nu al taboe. Heeft deze oorlog tussen 1945 en 1950 eigenlijk wel echt plaats gehad. Aan de hand van de Nederlandse geschiedenisboeken zou je zeggen van niet. Hoe graag zouden onze regeerders het denken over die barre oorlog in de tropen uit onze gedachten wegdraden?

Maar jammer voor deze bestuurders

en hun lakeien zijn de herinneringen van de soldaten die die oorlog, in opdracht van onze trouweloze overheid, moesten voeren niet te elimineren. In dit boek worden de dingen nog gewoon bij hun naam genoemd. De vijand is in dit werk nog een vijand, geen vriend of broeder. Destijds in Indië mochten de terreuracties, roversrijen en moordpartijen van de Indonesische tegenstanders nog gewoon bij hun naam worden genoemd. In die jaren waren de rampokkers nog geen vrijheidsstrijders, de Daroel-Islambenden nog geen heiligen, de plunders nog geen engelen, de Nederlandse soldaten nog geen schurken, SS-ers en bandieten. Zelfs oorlogsvrijwilligers (OVW-ers) werden nog als redelijke mensen beschouwd. In "De lange weg", dat de lotgevallen van een OVW-bataljon, 2-5 R.I. beschrijft, wordt nog vrijelijk gesproken over vaderlandsliefde, trouw aan de Nederlandse vlag en burgerplicht. In dit boek durft de auteur nog gewag te maken van gezond patriotisme, plichtsgevoel ten opzichte van het landsbelang en koningshuis. Met dergelijke begrippen moet je vandaag de dag echt niet meer aankomen, dan ben je achterlijk en politiek niet correct.

Het OVW-bataljon van, onder anderen Roelf Spreuwers, deed gedurende de jaren 1946/1948 zijn plicht op Oost-Java na een periode van verbanning op Malakka, dank zij onze zogenaamde Engelse bondgenoten. Degene die het relaas over het jarenlange verblijf van Spreuwers bataljon in de tropen leest, wordt getroffen door het grote aantal felle gevechten die de jongens van 2-5 R.I. met de Indonesische vrijheidsboeven hebben moeten leveren. Gevecht volgde letterlijk op gevecht. Na kennisneming van zoveel harde vuurcontacten moet het wel verbazing wekken dat in al die barre confrontaties, met numeriek steeds veel sterkere Indonesische bendes en TRI (Tentara Republik Indonesia)-eenheden, betrekkelijk zo weinig soldaten van het beschreven bataljon zijn gesneuveld; 26 doden. De gewonden werden in de relaties over de strijd in het destijds Nederlands-Indië bijna nooit geteld, maar dat zijn er zeker aanmerkelijk meer geweest dan de gesneuvelden. De mariniers, die vaak het gevechtvak met de OVW-ers van 2-5 R.I. moesten delen, komen in Spreuwers verhalen over als verwaande vech-

tersbazen, elitaire opscheppers en arrogante verachters van alles wat landmacht was. De betere bewapening, de betere voeding, kleding, de effectievere voertuigen, hogere salariering (wedde) etc. etc. van de mariniers, inclusief de marine, acht ik en velen met mij, waaronder zelfs mariniers, zoals ik kort geleden nog van een oud-marinier in een openbare toespraak hoorde, onterecht en grievend, zo niet discriminerend voor de sobats van de landmacht. De ergerlijke bevoordeling van deze krijgsmachtsonderdelen heeft steeds veel irritaties en ergernissen bij de landmachtsoldaten teweeg gebracht. Jammer en onnodig. Zelf is Spreuwers helaas niet vrij van chauvinisme ten opzichte van de dienstplichtige sobats. Hij acht de kwaliteit van de OVW-ers kennelijk hoger dan die van de verplicht dienenden. Zelf heb ik ondervonden dat OVW-ers dienstplichtige militairen als tweedetrangs soldaten kwalificeerden. Jammer. Misschien waren de OVW-ers een ietsje meer gemotiveerd voor de strijd in Indië en heerste onder hen een ietwat hechtere teamgeest, meestal reeds in het verzet ontstaan, dan bij de gedwongen ingezette militairen.

Maar, geachte auteur, ook in de bataljons en compagnieën van de militairen groeide de teamgeest en de motivatie al strijdende en dienende in slechte omstandigheden en gevaren gestadig. Een boek om aan te bevelen.

J. Zwaan

Geschiedkalender



Ze is er weer, de Geschiedkalender 2002

Zaterdag 8 september 2001. In 2002 valt deze 8ste september op een zondag. De geleerden die deze kalender samenstellen op die zondag, 8 september 2002, de volgende quiz-vraag: "Wat hebben Karel de Grote, Napoleon en Multatuli gemeen?". Het antwoord op deze vraag vindt u achter op het bovengenoemde kalenderblad. De kalender behelst uiteraard 365 van dit soort vragen. Een TV-quiz waardig. Velen zullen zich hierbij afvragen: "Hebben we nog geen quizzen en vraagspelletjes genoeg op de TV?".

Maar lezers, sluit u bij het stellen van dit soort cynische vragen aan bij de grote massa van het Nederlandse volk en antwoordt met die velen als volgt: "Het is leerzaam. Je steekt er wat van op. Ieder voor zich kan beoordelen of je iets aan die verworven kennis hebt. Wat kun je er mee doen? Geef het volk brood en spelen en het volk zal u dankbaar zijn. Neem voetbal. De nieuwe religie van Nederland. Nu kerken en theologie nauwelijks nog gesprek- en discussiestof meer opleveren is voetbal daar kennelijk voor in de plaats gekomen. Deze stelling wordt bevestigd als je deze kenniskalender doorneemt. Bijbelse vragen komen in deze kaleidoscoop namelijk niet meer voor. Welnu, vrienden, ik prik vrijdag 1 november 2002. Een voor de voetbalvervaarders zeer essentiële vraag: "Waarom heet voetbal in Amerika Soccer?" Ook nu kunt u het antwoord daarop weer vinden achter op het betreffende scheurkalenderblaadje van 1 november 2002. Voetbalfans dienen mijns inziens het hierop gegeven antwoord te kennen. "En waar komt het woord hooligan vandaan?" (2 november). Overigens behelst deze quizserie nog een aantal voetbalwetenswaardigheidjes meer. Sport, alge-

meen, dit voor anders dan voetbal sportfanaten, komt echt vaak in de geschiedkalenders kolommen voor. Voor lezers die ontevreden zijn over hun algemene ontwikkeling en niet genoeg menen te hebben aan te talrijke quizzen en vraagspelletjes op TV een nuttig werk. Je maakt kennis met een groot aantal zo goed als onbekende feitjes. Wie zich deze kalender aanschaf krijgt kennis van heel veel weetjes. Nuttig voor het imponeren met je fenomenale kennis van familieleden, kennissen, vrienden en buren. "Gut, wat weet die vrouw of man veel". Schaf haar dus aan, deze bijna onuitputtelijke bron van geschiedkundige kennis. Bij mij riep ze de herinnering op aan de naam van de fanfare in mijn geboorteplaats. "T.A.V.E.N.U." (Tot Algemeen Vermaak En Nuttige Uitspanning). "Geschiedkalender 2002: Auteur Dik van der Meulen. Prijs f 29,75, Euro 13,50. (Bedenk wel dat het jaar 2002 het jaar wordt van de Euro). Een scheurkalender, uiteraard 365 items. ISBN 9012089670. Een soort paperback, model sigarenkistje. Uitgever Sdu Uitgevers, Christoffel Plantijnstraat 2 te Den Haag (Postbus 20025, 2500 EA Den Haag, Tel. 070-3789911). Het kalenderboek ziet er fraai uit met de portretkoppen van een aantal bekende(?) Nederlanders op de omslag. Schaf het maar aan. Het is strelend voor ieders ego bekend te staan als iemand die o zo veel weet. De geschiedenis herhaalt zich nooit, maar je kunt er wel veel van leren. 30 april: "Sinds wanneer is het Wilhelmus ons volkslied?" Juist het start in deze kalender.

Jaap Zwaan

Goed initiatief

Onlangs heeft een oud Indië-veteraan aan een van zijn kinderen te kennen gegeven, dat wanneer hij mocht overlijden, hij er voor moest zorgen dat de bloemen na zijn crematie bij het Indië-monument te Tilburg gelegd zouden worden. Toen wij hierover benaderd werden, gaven wij uiteraard gaarne onze toestemming, vooral ook gezien het feit dat wij over deze materie reeds eerder gediscussieerd hadden, doch nog niet de weg gevonden hadden hoe de nabestaanden hieromtrent te benaderen.

In den lande zijn inmiddels reeds vele monumenten opgericht, doch meestal wordt eenmaal per jaar een herdenking gehouden en worden er dan bloemen gelegd.

Terwijl na een crematie bloemen van generlei waarde meer zijn en in het niets verdwijnen, zouden deze, gelegd bij een monument dit een mooier aanzien geven en tevens een eerbetoon zijn aan onze gesneuvelde kameraden.

Namens het bestuur van de Stichting Vrienden van het Indië Monument te Tilburg,
G.A.J. de Vet

Ingezonden stuk vanuit Canada

Oktober 1945

Oproep van de Minister van Oorlog en namens Hare Majesteit de Koningin, aan alle gezonde jonge mannen van Nederland, om zich te melden als oorlogsvrijwilliger, om het vaderland in Indië te dienen, en orde, vrede en veiligheid te herstellen. Als u na een à twee jaar uw plicht hebt vervuld, zal u bij uw terugkeer in Nederland het voorschot krijgen voor werk. Of indien u naar een ander land zou willen verhuizen, waar ook ter wereld, het Rijk zal alle kosten dragen.

Zo klonk de oproep

Ondergetekende had toen voornemens om naar Canada te emigreren, omdat hij al een oom en tante daar had (1928). De kosten hielden hem echter terug, dat was in 1945 een geweldige som. Dus hier was mijn kans, en ik meld mij als oorlogsvrijwilliger. Goedgekeurd, trad ik in dienst op 2 januari 1946 en werd ingedeeld bij het 1e Eskadron Pantserwagens, Huzaren van Borsel. Na opgeleid te zijn in de Prins Willem III Kazerne te Amersfoort en in Aldershot in Engeland, vertrok ik naar Nederlands-Indië.

Wie had ooit gedacht dat de 1 à 2 jaren, 3 jaren en 10 maanden zouden duren tot de 'afzwaaidatum' in oktober 1949!

Werk was er nergens te vinden, dus maar spoedig naar Canada. Eerst naar Den Haag, om de Minister van Defensie te spreken, aangaande de beloften van 1945. Ik werd echter naar een kamer gestuurd en geluileerd (hoorde later dat dit om de Westerling-affaire ging). Toen kwam een mijnheer, die de onder-Minister was. Na het bovengenoemde verteld te hebben, werd mij verzekerd: "ik zal het onderzoeken en u spoedig berichten van ons besluit".

Na een maand wachten en meer informatie inwinnend aangaande Prins Bernhards beloften nog steeds geen antwoord. Ik was genoodzaakt om werk aan te nemen in een kolonmijn in België. Na 11/2 jaar en bijna genoeg gespaard hebbende voor de reis naar Canada, werd ik opgeroepen voor 6 weken herhalingsdienst. Daarna vond ik werk als fabriekschauffeur in Nederland. 26 Februari 1952 zouden we per KLM naar Canada vertrekken.

Inmiddels gehuwd en een kind van 4 maanden hadden we juist genoeg geld voor de reis (1864 gulden). In Canada zou familie ons helpen totdat ik werk vond.

Het probleem was echter nog niet voorbij.

23 Februari 1952 kreeg ik een belastingaanslag van 300 gulden, voor mijn werk in België.

Ten einde raad, naar het belastingkantoor met de hele retssem, gaf het aan de ambtenaar met de woorden: "Ziet u maar wat u er mee doet, maar overmorgen moeten wij vertrekken". "Komt u morgen maar terug", was het antwoord.

25 Februari 1952 dus weer terug naar het belastingkantoor en tot mijn verbazing kreeg ik 100 Canadese dollars landingsgeld en de reistickets.

Van de Minister van Defensie heb ik nooit iets gehoord, waarschijnlijk is hij nog aan het onderzoeken om dit geval recht te zetten, en levert dat na 52 jaar een mooi centje aan rante op. Liefst met spoed graag, want wij staan al met één been in het graf.

Naschrift

En dat we toffe jongens zijn, dat willen we weten, zo gaat het lied. En dat moesten we ook zijn. We waren immers O.V.W.-ers, en klagen deed men dus niet. Alhoewel er dikwijls reden voor was. Bijvoorbeeld het eten de eerste paar maanden, iemand van het KNIL had de kok inmiddels geleerd hoe je op zijn Indisch kookt. Er brak dysenterie uit, de W.C.'s waren gebouwd boven een uitgegraven greppel, met atapschutting en dak. Om je behoefte te doen ging je op een lange paal zitten en als er iets viel kwamen de vliegen met zwermen omhoog om te feesten op je rectum. Geen desinfectie-middel werd in die eerste tijd gebruikt, ook geen ervaren KNIL-persoon om te waarschuwen dat zo iets niet kan in de tropen.

Ondergetekende verbleef bijna drie maanden in het ziekenhuis te Batavia.

Dan waren daar de pantserwagens, ook wel ijzeren kisten genoemd. Nierbanden (gordels) werden niet verstrekt. Een zekere Jan had er een meegebracht van de geallieerden. Die deed menigmaal de ronde als iemand nierpijn had.

Geluidsmoffen voor de oren werden ook niet verstrekt. Net als iedere veteraan te kampen had met allerlei tropische ziektes, waarvan malaria

de hoofdrol speelde. Gevolgen van ziekte en tekortkomingen openbaarden zich naar gelang we ouder werden. De helft van ons eskadron is al gestorven, met een leeftijdsverschil van 40 tot 70+ jaar. Vier zijn in Indië begraven.

Mijn eigen malariaverschijnselen kregen ieder jaar, rond augustus, terug met een paar dagen koorts. De bloedbank kan mijn bloed niet gebruiken vanwege de malariatest (1954 en 1995).

Ik heb altijd te kampen met een slecht gehoor, in 1979 zegt mijn audiologie-dokter: "Jij hebt lange tijd geleden bij de tanks, of artillerie". Ik was heel verbaasd hoe hij dat wist. De dokter zond mij met een brief naar de Nederlandse Ambassade. De Ambassade maakte een afspraak met een gehoor-specialist en een keuring bij een andere dokter. Deze bevond mij voor 20% invalide en er werd mij 20% pensioen toegewezen. Op mijn vraag waarom maar 20%? Het betreft hoofdzakelijk je gehoor, was het antwoord.

1982 werd mijn gezondheid slechter en ik werd genoodzaakt om mijn arbeid in te krimpen tot halve dagen. 1989 moet ik met werken stoppen en krijg ik op 62-jarige leeftijd vervroegd Canadees pensioen, in combinatie met 20% Nederlands pensioen. Teveel om van te sterven en te weinig om van te leven, luidt het gezegde. Een hoorapparaat kostte in 1980 550 dollars en in 2001 2150 dollars. Sinds september 2000 ben ik 24 uur per dag aan een zuurstofapparaat, dus met één voet in het graf. Mag een O.V.W.-er na 50 jaar klagen? Ik wacht op uw antwoord.

Joseph F. Reynen

V.O.M.I.



**NIEUWE
AANBIEDING**

toko

O.V.W. mouwembleem in silhouet uitvoering met broche-speld Zilverkleurig en van metaal. (logo afgebeeld in silhouet zonder achtergrond).

Prijs f 10,00 -€ 4,55

VB.

Ingezonden

Is Uw militair pensioen ook in goede handen bij het A.B.P.?
Het pensioen van Veteraan S.

Veteraan S. is na zijn dienstdtijd werkzaam geweest als burger-ambtenaar bij Defensie.

Hij ontving daarom - na 40 dienstjaren - zijn pensioen van het A.B.P. (Alg. Burgerlijk Pensioenfonds).

Daarnaast ontving hij een invaliditeitspensioen (waarop geen Ziekenfondspremie werd ingehouden) en ook zijn A.O.W. van de USZO (Defensie).

Hij krijgt geen aanslag inkomstenbelasting.

Nu heeft onze overheid in alle wijsheid bepaald, dat de USZO wordt opgeheven en dat de uitkeringen per 1 juni jl. worden overgedragen aan het A.B.P.

Hij krijgt een brief van het A.B.P. die hem van deze wijziging op de hoogte stelt.

In de brief staat met dikke letters: 'Uw pensioen (is) in goede handen'. Verderop staat nog: 'Dit pensioen is tenminste evenveel als Uw bruto-pensioen van Defensie van de vorige maand. Want de overdracht is zo geregeld dat U er financieel niets van

markt' (hier zijn de dikke letters door ons [inzenders] aangebracht).

De brief is ondertekend door ing. M.L. van Kessel, Directeur Service Pensioengerechtigden.

Voor eventuele vragen is nog een klantenservicenummer ingesteld. Het pensioen, het invaliditeitspensioen en de A.O.W. van Sobat S. worden nu dus allemaal door het A.B.P. uitgekeerd.

De pensioenen en de A.O.W. worden eerst bruto samengeteld en daarna wordt de Loonbelasting en de Ziekenfondspremie berekend. Dit betekent voor S. een netto-achteruitgang van f 1039,92 per jaar!

Na al veel pensioenjaren komt onze Veteraan dus tot de ontdekking, dat hij er mooi netto enkele procenten op achteruit is gegaan! De klantenservice van het A.B.P. zegt hieraan niets te kunnen doen.

S. spreekt onze Sociaal Commissaris hierover aan, die de stukken bestudeert en een alarmbrief naar de S.D.V. schrijft en de bijbehorende berekeningen bijvoegt. Ook dit spoor loopt dood.

Ondertussen gaan wij ook de klantenservice van het A.B.P. eens bellen. Hun brief was immers overduidelijk: "men zou er financieel niets van merken".

De ondertekenaar van de brief wordt afgeschermd, want de hr. B. Volkens,

dir. Arbeidsvoorwaarden van het Min. van Defensie is de verantwoordelijke en in tweede instantie wordt de schuld gelegd bij de USZO, die al die jaren bij hun berekening "had zitten slapen".

Daar kunnen we het dan mee doen. De pensioenspecialisten, die 2 miljoen pensioenen beheren, kunnen toch wel iets zorgvuldiger te werk gaan als zij een brief versturen.

Zij weten toch als geen ander de consequenties van pensioensamentrekkingen zoals loonbelasting en mogelijk A.I. premie.

Onze Soc. Commissaris heeft zich verdiept in de administratie van S. en een T-biljet voor hem ingevuld, waardoor de schade voor dit jaar in ieder geval is goedge maakt.

Onze beslissers zouden de consequenties van hun maatregelen wel eens beter kunnen overzien.

Ze zaten ook te slapen toen moordenaar Ferdi E. na zijn gevangenisstraf f 700.000 kon incasseren en de 3-voudig kindermoordenaar Michel S.

f 40.000 per gevangenisjaar kon tegemoet zien. Maar niet iedereen in dit land heet Ferdi E. of Michel S.

Sommigen zijn maar gewoon Veteraan en die hebben na 50 jaar toch al een éénmalige uitkering van f 1.000 ontvangen.

Vz. en Soc.Comm. NBO

Kameraden voor het leven

Elk jaar verbaast het me weer: de duizenden die op 7 september een pelgrimstocht naar Roermond maken. Nu er steeds meer vrouwen komen, blijven de aantallen vrijwel gelijk.

Verjaarsfeestjes, vakanties en alles wat maar even in de weg staat, worden verzet, want Roermond krijgt voorrang. Het is net zo als in onze jonge jaren met een oproep voor de militaire dienst, die je niet kon negeren. Het is ook een belofte die je hebt gemaakt om zo lang je leeft je kameraden van voorheen te blijven gedenken. Het is een gewijde plechtigheid die blijft leven in je hart en die jaarlijks wordt gevoeld. Het verschilt van de reünies van je eigen onderdeel die een meer feestelijk karakter dragen. Roermond, een symbool van saamhorigheid dat blijft bloeien, ook in de herfst van ons leven. Het begon met enkelen, maar is inmiddels gegroeid

tot tientallen die te kennen hebben gegeven dat zij hun as willen laten rusten bij het monument, temidden van de kameraden van weleer. Een nobele gedachte, die te verkiezen is boven een urn in een muur op een koud kerkhof.

Een moment van stilte in het ritme van de tijd. "The Missing One" brengt een saluut aan hen die hun jonge leven gaven voor het vaderland. De kranzlegging is slechts een zichtbaar bewijs van het respect en de eerbied die we hebben en zullen houden. De gevallen kameraden kunnen er gerust op zijn, we zullen blijven komen naar Roermond, ons Mekka, daar wachten op ons meer dan 6000 zielen met wie we straks verbonden zullen zijn.

Sobat Pierre,
Axel, okt. 2001

Bedankt



Sobat van der Velde bedankt een ieder voor het sturen van bloemen en kaartjes tijdens zijn ziekte.

Sobat A.A. v.d. Velde, Spui 22,
4571 SL te Axel

Tempo Doeloe

De oorlog in Nederlands-Indië

Sumatra (1)

Op 28 maart 1942 capituleerden de Nederlandse troepen, die tevergeefs hadden geprobeerd de algemene volksoptand in Atjeh en onderhorigheden te dempen en tegelijk zich te weer stelden tegen de Japanse opmars in dit deel van Sumatra. De Nederlandse troepen op Zuid-Sumatra strekten echter al op 12 maart de wapens. Deze overgave op 12 maart vond plaats op dezelfde dag dat in het noorden en oosten van Sumatra Japanse landingstroepen de kusten bestormden. Eveneens op die dag droeg de Japanse luitenant-generaal Imamura, bevelhebber van het 25e Japanse leger, de 38e divisie van zijn leger over aan zijn ranggenoot Saito, die hiermee het bevel over de op Sumatra opererende Japanse troepen verwierf. Met deze maatregel kwam Sumatra los te staan van Java en de rest van Nederlands-Indië, waar de Nederlanders zich reeds op 8

maart aan de Japanse strijdkrachten hadden overgegeven.

Het hoofdkwartier van de bevelvoerende generaal van het 25e Japanse leger, waar Sumatra voorlopig nog onder ressorteerde en dat ook de Britse kolonie Malakka had te bezetten en te besturen, was gevestigd in Singapore. Deze bestuurlijke situatie duurde tot 1 mei 1942, toen namelijk stelden de Japanners een afzonderlijk militair bestuur in voor Sumatra, onder de al genoemde luitenant-generaal Saito. De chef-staf van generaal Saito, luitenant-generaal Shimura, werd geheel volgens de overal bij de Japanse bezettingstroepen gebruikelijke gang van zaken, de feitelijke bestuurder van Sumatra. Hij verdeelde het eiland in 9 residenties (provincies), na 5 augustus bestuurd door gouverneurs. Sumatra telde in die tijd tussen de acht en een half en negen miljoen inwoners (tegenwoordig ruim

21 miljoen), waaronder een kleine 30.000 Europeanen, ongeveer een half miljoen Chinezen en 35.000 Vreemde Oosterlingen. In tegenstelling tot Java, waar de interneringen in fasen en niet meteen bij de komst van de Japanse strijdkrachten plaatsvonden, begonnen de Japanners op Sumatra meteen bij hun aankomst alle Europeanen gevangen te nemen. De verovering van de op 12 maart nog

niet bezette gebieden op Sumatra verliep snel. Al op 17 maart kwamen de Japanse strijdkrachten in Fort de Kock, waar ze Soekarno bevrijdden. Hij werd kort daarna overgebracht naar Padang.

Tot op 28 maart werd op Sumatra nog hier en daar gevochten. Op die dag gaf de Nederlandse bevelhebber op Sumatra, generaal-majoor R.T. Overakker, zich met al zijn eenheden te Kotatjané aan de oprukkende Japanners over. Met de interneringen van de Europeanen op het eiland waren de Japanners bij de instelling van het militaire Bestuur, op 1 mei 1942, al een heel eind gevorderd.

Uit het verslag van een Britse officier, de Zuid-Afrikaan G. Jacobs, blijkt dat Japanse commando's al op 13 februari op het eiland Banka waren geland. Een Japanse patrouille zou op dit eiland een groep Australische verpleegsters, wier schip de 'Vyner Brook' nadat ze van de val van Singapore op 15 februari waren gevlucht voor de kust van Banka was getorpedeerd, en die erin waren geslaagd de kust te bereiken, hebben aangetroffen. De Japanse commando's zouden volgens Jacob in zijn boek 'Prelude to the Monsoon', 21 van deze vrouwen hebben vermoord. Enkele overlevenden van deze verpleegstersgroep werden bijna twee maanden later, op 15 april, na zich al die tijd op de onherbergzame kust van Banka met wat zee en woud aan eetbaars opleverden in leven te hebben gehouden, nog levend aangetroffen.

De vele eilanden voor de Sumatraanse westkust werden tussen 16 en 30 april door de Japanners bezet. Het tseiland Biliton viel op 10 april met de onklaar gemaakte tinindustrie in Japanse handen. Het opruimen van een aantal, overigens niet veel last veroorzakende guerrillagroepen, resulteerde op 24 april in de overgave van de guerrillagroep Van Dormalen. Enkele van plaats naar plaats trekkende Nederlandse militairten, die zich nog niet wensten over te geven, bleven na die datum nog, verscholen in de rimbou, achter. Maar de zuivering van het veroverde eiland was ondanks deze schaarse onderduikers hiermee voltooid.

J. Zwaan





Van de Bestuurstafel

De kop is er af ...

U kunt zich wellicht voorstellen dat ik met een zekere spanning heb uitgekeken naar de Algemene Ledenvergadering van VOMI-Nederland. In zekere zin was het een vuurdoop want je kunt dan wel wat ervaring hebben als bestuurder, iedere organisatie heeft toch haar eigen cultuur en als betrekkelijke nieuwkomer heb je daar dan maar rekening mee te houden. Bovendien is de Algemene Ledenvergadering het hoogste orgaan van de vereniging. Je kunt dan als nieuw bestuur wel ideeën en plannen hebben, de beslissing ligt bij de Algemene Ledenvergadering.

Aan de andere kant had ik vertrouwen in de goede afloop. Veteranen in het algemeen, Indië- en Nieuw-Guineegangers zoals u, zijn geen doetjes. Zij brengen hun gezond verstand mee en een schat aan levenservaring en met een beetje goede wil van beide zijden, moest het dus kunnen en dat is gebleken! Ik heb een buitengewoon goed gevoel overgehouden aan de samenwerking tussen bestuur en leden op de Algemene Ledenvergadering. De zakelijke maar niettemin betrokken manier van discussiëren en de wijze waarop u ons de ruimte hebt gegeven om nieuwe wegen in te slaan deed weldadig aan. Namens het gehele bestuur zeg ik u daarvoor dank.

En nu gaan wij met frisse moed en enthousiasme aan het werk. Op de eerste plaats met de conclusies van de Werkgroep "Hoe nu verder?". Wij zijn erg gelukkig met de bereidheid van de leden van de werkgroep om een nieuwe opdracht te aanvaarden en de uitkomsten van hun onderzoek nu in praktische zin te "vertalen". Van plannen alleen kunnen wij immers niet leven, zij moeten in concrete doelstellingen worden omgezet hetgeen nu op korte termijn zal plaatsvinden. Vervolgens kunnen de doelstellingen eventueel door u worden aangescherpt en de definitieve formuleringen vastgesteld. Ik hoop van harte dat wij dat in de voorjaarsver-

gadering rond kunnen krijgen. Weest u er intussen van overtuigd dat u alle nodige informatie op een zodanig tijdstip zult ontvangen dat een goede en democratische besluitvorming in de verenigingen zal kunnen plaatsvinden.

Daarnaast zijn er nog enkele "schijnbaar nietige zaken" (kent u de formulering nog uit het Reglement op de Krijgstucht?) die ook onze aandacht verdienen. Ik denk daarbij aan het Draagsignale Veteranen, niet alleen van belang voor onze vereniging maar voor alle veteranen. Ik hoor buitenstaanders soms wat spottend vragen of zo'n draagsignale nu werkelijk belangrijk is. Mijn antwoord is dan kort: "Ja, dat is werkelijk belangrijk!" Veel burgers hebben geen idee wat de periode waarin veteranen zich daadwerkelijk hebben ingezet en de ervaringen die zij daarbij hebben opgedaan, betekend heeft voor hun verdere leven. Zij weten niet hoe groot de verbondenheid onder de veteranen is en evenmin hebben zij de kilte gevoeld van het gebrek aan respect dat lange tijd ten aanzien van de veteranen heeft geheerst. Wij hebben alle reden om het insigne, zodra het officieel is vastgesteld, met trots te dragen. Hetzelfde geldt voor het OVW-insigne. Ook dat krijgt in de komende periode onze aandacht. We hebben dan nog niet gesproken over het werk van de Sociale Commissie. Ik heb er behoefte aan hier Victor Bridié en zijn team afzonderlijk te vermelden want in korte tijd dat ik in functie ben, heb ik in ieder geval geleerd wat een belangrijke rol zij in het reilen en zeilen van de VOMI spelen.

Tenslotte nog dit: Vrijwel wekelijks verneem ik van de activiteiten van de verenigingen in hun regio. Aan één ervan heb ik gedeeltelijk kunnen deelnemen en ik heb daar met eigen ogen kunnen zien hoezeer de leden het uitje op prijs stelden. Het toont aan hoe belangrijk ook dit werk, de organisatie, de uitvoering, de begeleiding, is voor onze leden. Besturen, activiteitencommissies, neem maar op, u doet heel belangrijk werk voor onze leden en hun weduwen. Klasse!

Als oud-marineman wens ik u allen een goede wacht en behouden vaart.

Joop Swarte

Onthulling

Onthullingen in Zuid-Holland

Het bestuur van VOMI Zuid-Holland Noord deelt met voldoening mede dat in de afgelopen maanden wederom 3 gedenksteden zijn gerealiseerd. In de gemeente Rijnwoude werd op de Algemene Begraafplaatsen in Koudekerk a/d Rijn en in Benthuizen op 22 september onder grote belangstelling van nabestaanden, militaire autoriteiten, afgevaardigden van de VOMI en de Bond van Wapenbroeders gedenksteden anthuld.

Monument te Koudekerk



Het monument te Koudekerk a/d Rijn.

in Koudekerk ter nagedachtenis aan H.J. van Leeuwen en in Benthuizen aan P.N. v/d Hoeven. Op beide plaatsen voerden de wnd. burgemeester J.J.F.M. Westra en de voorzitter van VOMI Zuid-Holland Noord, dhr. B. Weijs, het woord. De plechtigheden werden muzikaal omlijst door de muziekvereniging "Kunst na Arbeid".



Het monument te Benthuizen.

De afsluiting vond plaats in het dorpshuis "De Tas", waar de heer Weijs als bewijs van erkentelijkheid de heer Westra het Beeldje "De Sawah Trapper" aanbood.

Monument te Noordwijk

Na ontvangst in de kantine van het raketcentrum Casino en een welkomstwoord van de burgemeester, drs. J.W. van der Sluijs, vertrokken de genodigden naar de Oude Zeeweg waar de leden van de reservepolitie de erewacht vormden en de muzikale omlijsting verzorgd werd door het muziekgezelschap "Echo der Duinen".



Het Indië-monument in Noordwijk.

Na de toespraak van de voorzitter van VOMI Zuid-Holland Noord, de heer B. Weijs, werd het Indië-monument onthuld door de burgemeester en de voorzitter, bijgestaan door nabestaanden van de vier gesneuvelde militairen.

Na de gebruikelijke ceremoniën, hoornsignaal, 2 minuten stilte, The last post en het Wilhelmus voerde de burgemeester nog kort het woord en uitte zijn waardering voor de inspanningen die door de plaatselijke VOMI leden waren verricht om dit gedenkteken te realiseren.

J. Zwaan



Overhandigen van de "Sawah Trapper".

Soldaat

Wie noemt men nu nog een goed soldaat?

Iemand, bedreven in 't belagen
van vijanden van volk en staat?
die zonder angst de strijd in gaat
en doet wat er wordt opgedragen?

Wie is nu ècht een goed soldaat?

Een goed-getrainde moordmachine,
die vijanden vanzelf al haat
en hen het liefst dood achterlaat;
één brok kadaverdiscipline?

Nee, 't doden van een medemens
is niet heldhaftig of verheven,
maar overschrijdt een laatste grens:
een wet, die ons is ingeprent!
Zo schaden wij ook 't eigen leven.

Het kenmerk van een goed soldaat
is dat hij lijf en leven prijs geeft
voor land en volk, waar hij voor stáát
en trouw blijft aan zijn kameraad,
ook als de angst hem bij de keel heeft.

En als hij valt, mijn frontsoldaat,
op 't veld van eer, zoals ze zeggen,
dan blijft hij toch mijn kameraad,
die levenslang steeds naast mij gaat;
al is dat niet goed uit te leggen.

Hans Blom



31e B Hospitaal - Medan

Op 18 april 2002 wordt de reünie voor het 31e B Hospitaal - Medan gehouden in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem. De reünie-commissie is nog steeds op zoek naar oud-medewerkers, die in de jaren 1947, 1948, 1949 en 1950 in het hospitaal aan de Boolweg te Medan (S.O.K.) hebben gewerkt. Voor aanmelding en info contact opnemen met Joop Kerkhof, Goudenregenstraat 16, 3442 HG te Woerden. Tel. 0348-413413.

35 A.A.T.

Op zaterdag 27 april 2002 houdt 35 A.A.T. haar reünie in de Kumpulan van huize Bronbeek te Arnhem.

De reünie-commissie wenst alle 35 A.A.T.-ers prettige Kerstdagen en een gezond en gelukkig 2002 toe.
Info: J. Rust, tel. 070-3961578.

436e Bat. Inf. (7-3 R.I.)

Het 436e Bat. Inf. (Nrd. Sumatra / West-Java 1949 - 1951) houdt op woensdag 20 maart 2002 een reünie in de Trip van Zoutlandtkazerne te Breda. Zij die een antwoordcoupon hebben geretourneerd, krijgen

SOBAT

schriftelijk meer informatie. Overige belangstellenden kunnen contact opnemen met: G.H. Swijnenburg, tel. 010-5013316.

4-3 R.I.

De 15e Bataljons-reünie van 4-3 R.I. is vastgesteld op donderdag 28 maart 2002 en zal worden gehouden in de Trip van Zoutlandtkazerne, de La Reyweg 95 te Breda. Toestemming is reeds verleend.

Eind januari 2002 ontvangen ex 4-3 R.I.-ers, waarvan adres en woonplaats bekend is, een schriftelijke uitnodiging en programma.

Ex 4-3 R.I.-ers die geen bericht ontvangen en deze reünie willen bijwonen wordt verzocht contact op te nemen met het reünie-comité 4-3 R.I. Info: H.C. Clasquin, Groenewaal 20, 3342 DD te H.L. Ambacht, tel. 078-6815849 of A.C. van Cadsand, Bijlokeplein 20, 4571 JJ te Axel, tel. 0115-562819.

1-15 R.I.

Het bataljon 1-15 R.I. was een samenraapsel van overgebleven O.V.W.-ers, ontstaan uit de laatste bataljons O.V.W.-ers, welke naar Ned.-Indië gezonden werden. Daar er bij de eerder uitgezonden O.V.W.-bataljons een grote vraag bestond naar aanvulling op hun bestand, werden deze laatste O.V.W.-ers verdeeld over deze bataljons. Toen de eerder uitgezonden O.V.W.-ers aan de beurt waren om naar huis gezonden te worden, bleven de aanvullers achter omdat hun tijd "thuisvaren" nog niet gekomen was. De legerleiding zat met deze keuzes in hun maag, wat moest je er mee doen? Nou, dat ging in de trant van deel ze maar ergens in bij dienstplichtige eenheden. Dat betekende dat diverse van die O.V.W.-ers een periode lang zwerfende waren tot uiteindelijk de legerleiding er toe overging drie bataljons van die "zwerfers" te creëren, nl. het x - y en z bataljon, welke zij dan van drie verschillende plaatsen naar huis konden laten gaan. Dat was een nobel streven, dus werden er scheepswaartjes gevorderd en werden er data van verscheping vastgesteld. De barang van de betreffende bataljons werd ingenomen en alvast aan boord gebracht, maar helaas konden de manschappen zelf niet worden verscheept met de gevorderde schepen. De regering besloot nl. over te gaan tot een tweede politionele actie en toen kwamen

ze ervaren manschappen tekort. Voor hen was dat geen probleem, want ze hadden gelukkig nog het x - y - en z bataljon. Maar wat vervelend nu, die kon men eigenlijk niet anoniem of mysterieus het veld insturen. Geen nood! Er werden toen ineens de bataljons 1-, 2- en 3-15 R.I. geformeerd. Die mensen zijn na enig gekanker toch ten strijde getrokken en zijn er velen van gesneuveld. Wat in wezen niet nodig was geweest. Het dramatische daarvan is echter, dat de familie van deze mensen, wel de koffers met koffie, rijst en souvenirs thuis ontvingen, maar nooit meer hun geliefde zoon, vader of broer thuis zagen komen. Over aan wiens handen dit bloed kleeft zullen wij maar zwijgen, maar het is wel een feit dat het gebeurd is. Daarom wil de reünie-commissie van 1-15 R.I. de zgn. "Blijvertjes" nog eenmaal eind april een reünie organiseren en roept daarbij alle nog levende veteranen op om daaraan deel te nemen. Ook zij die bij de stoottroepen compagnie hebben gezeten in Kirisanta tussen Oengaran en Salatiga.

Voor de bataljons 2- en 3-15 R.I. kunnen wij niet spreken, zij hebben waarschijnlijk een heel andere ervaring opgedaan.

Ons bataljon, 1-15 R.I., maakte in wezen deel uit van de eerste mobiele luchbrigade welke Nederland ooit bezeten heeft, maar met veel minder materiaal en faciliteiten dan de huidige lichtmobiele brigades. "Blijvertjes" meldt u zich aan bij het secretariaat van 1-15 R.I. en u krijgt t.z.t. de gegevens toegezonden wat de kosten zijn en waar de reünie plaats vindt.

Aanmeldingen (gaarne met ingesloten postzegel) aan dhr. W.L. Brauns, Aveling 103 B, 3193 LE te Hoogvliet, tel. 010-4362107.

W.L. Brauns

Staf W-Brigade

Op donderdag 25 april 2002 houdt de Staf 'W'-brigade haar jaarlijkse reünie in de Bernhardkazerne te Amersfoort. Mocht u geen uitnodiging hebben ontvangen en u bent als oud-brigadesobat geïnteresseerd, geef dan tijdig even een bericht aan: J. Hooyen, Lindenlaan 72, 1185 NB Amstelveen, tel. 020-6471265 (lietst na 18.00 uur).

5e Esk.Paw.Reg.Huz.v.Boreel

Op 6 april 2002 is er een reünie in de

Du Moulinkazerne te Soesterberg. De bekende Sobats krijgen een uitnodiging, maar er zijn nog zwevende adressen.

Info: Reünie Comm. 5e Esk.Paw. Ben Koerselman, De Dennen 126, 1402 KM Bussum, tel. 035-6916276.

6e Bataljon Garderegiment Jagers

Het 6e Bataljon Garderegiment Jagers houdt op dinsdag 7 mei 2002 een reünie in de Oranjekazerne te Schaarsbergen.

Neem voor meer informatie contact op met: J. van Tilburg (0412-646638) of met B.R. Knottnerus (0412-628342)

2e Veld Hospitaal

De 7e reünie van het 2e Veld Hospitaal is op 15 mei 2002 te Ermelo, Recreatiepark 'De Driehoek', Drieweg 124, 3852 MD Ermelo, tel. 0341-560311. Info: J.T. van Dijk, tel. 023-5368241 (06 51287807)

30 A.A.T.

Donderdag 16 mei 2002 wordt in de Generaal Spoorkezerne in Ermelo de reünie van 30 A.A.T. gehouden. Meer informatie te verkrijgen bij: G. Bremer, tel. 0341-412781.

1e Inf. Brig. Werkplaats 7 Dec. Div.

Op vrijdag 31 mei 2002 wordt de reünie van 1 I.B.W. - REME 87 georganiseerd in de Kromhoutkazerne te Utrecht. Info: W. van Vuren, Martin Campelaan 277, 2286 SR Rijswijk, tel. 070-3943955.

Hr. Ms. Woendi

Alle oud-bemanningsleden van Hr. Ms. "Woendi" uit de jaren 1949, 1950, 1951 t/m de thuisvaart in 1952 worden verzocht zich te melden bij één der onderstaande adressen i.v.m. een te organiseren reünie op 29 maart a.s. in 's Hertogenbosch. O.J.G. van Loo, tel. 0416-279817; J. Laurens, tel. 076-5713037 of C.A. Schoormans, tel. 076-5140958.

5-1 R.I.

De Staf Cie., Pioniers en Mortieren van 5-1 R.I. houdt op vrijdag 19 april 2001, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, een reünie in de JWF-kazerne in Assen. De bekende oud-militairen van deze groepen krijgen in de loop van januari 2002 een schriftelijke uitnodiging. Inlichtingen bij: A. Leen, Anjelierstr. 14, 9611 HJ Sappemeer, tel. 0598-392369.

S431 Bat. Inf. 7e Bat. Garde Gren. H. Brig.

In 1949 is ons Bataljon als dienstplichtigen met de m/s Zuiderkruis naar het toenmalige Ned. Indië vertrokken om daar hun dienstplicht te vervullen en in april 1951 met de m/s Nelly teruggekeerd naar Nederland. Op 4 april 2002 a.s. houden wij onze jaarlijkse Bataljons Reünie in de Oranje kazerne te Schaarsbergen. Het

is de 14e keer dat wij alweer bij elkaar komen. Oud-leden van ons bataljon die nog niet eerder van onze Reünies gehoord hebben, maar wel belangstelling hebben en informatie willen ontvangen kunnen zich telefonisch of schriftelijk aanmelden bij het Comité.

Secr. J. Hummel, Pop Dijkemaweg 84 A, 9731 BH Groningen.
tel.; 050-5410009. VOMI-lid.

Voorz. P. van Huizen, Reeweg Oost 230, 3312 LL Dordrecht.

O.V.W. Bataljon Zeeland 2-14 R.L.
Het Reüniecomité van O.V.W. Bataljon Zeeland 2-14 R.L. houdt op 17 april 2002 haar jaarlijkse reünie in de Marine kazerne te Vlissingen.
Informatie: P.J. Geldof,
Van Hoemskerckstraat 35,
4335 HZ Middelburg.

De bruggen van Plamongan

Op 3 juli 1947 arriveerde het 4e bataljon Prinses Irene in Semarang, een soort belegerde vesting van zo'n zes bij acht kilometer. Onze komst was voor de daar al langer verblijvende mannen van de T-Brigade een opsteker, doordat zij zich onmiddellijk konden ontfermen over ons gloednieuwe wagenpark. Hadden wij toch niet nodig, want wij mochten eerst een paar weekjes acclimatiseren. Voertuigen waren daarbij overbodig, nietwaar? En werd er eens om een jeep geroepen, dan konden onze monteurs vast wel één van hun afgeschreven exemplaren weer aan het rijden krijgen. Acclimatiseren dus, jawel, ruim twee weken, tot 21 juli, toen de eerste politionele actie begon en de T-Brigade oprukte in zuidelijke richting. Wij mochten in Oostelijke richting wat ruimte scheppen. Lopend dus, in linie door het alang-alang. Onze vierde compagnie kwam terecht in Plamongan, waar we twee bruggetjes moesten bewaken op de weg naar Gubug. Belangrijk voor een eventuele vervolgooperatie richting Kudus en Purwadadi. Maar toen ging er iets fout.

Het weinige transport dat we toch nog toegewezen hadden gekregen, bracht ons wel eten en munitie, maar géén veldbedden en klamboes! En dat hebben we geweten. Overdag geen probleem, maar in de nachten lagen we onder de struiken gespannen uit te kijken naar eventuele vijanden. Geheimzinnige lichtjes bewogen zich hier en daar; er ritselde overal van alles. Wij durfden ons nauwelijks te bewegen en de muggen maakten daar dankbaar gebruik van. Met als resultaat dat begin augustus meer dan 90 van de 126 man van onze compagnie met malaria in de

Semarangse hospitalen lagen! Maar dat wisten we eind juli nog niet. Wij bewaakten alleen maar twee bruggetjes.

Goed, overal lagen dubbele posten, die af en toe moesten worden afgelost. Dat bleek 's nachts erg moeilijk, want niemand durfde een kik te geven. En dus verdwaalde er een aflossing! Dat merkten we uiteraard na verloop van tijd. Wat te doen? Ergens in het donkere voorterrein moesten die knapen zitten, zonder te weten hoe ze ons weer konden bereiken. Een lichtkogel dus; een witte uiteraard. En even later stond de hele omgeving in een helder licht. Toen dat na een poos niet geholpen bleek te hebben, nog maar zo'n ding. Maar de vermisten bleven weg. Wel zo verstandig, trouwens, want er lagen heel wat zenuwachtige vingers aan de trekkers. En een enkele keer ratelde er ineens een bren, waar de vuurvliegjes zich weinig van aantrokken, maar waar de verdwaalden liever niet op af gingen.

Pas bij het eerste morgenlicht verscheen ze, voorzichtig roepend dat er niet op hen geschoten moest worden, een hele opluchting. Tot opeens de bataljonscommandant met geleide verscheen om te vragen wat er aan de hand was geweest, want ergens was het afgesproken alarmsignaal gegeven en de radioverbinding met ons was verbroken. Alarmsignaal? Nee, daar wisten wij niets van! Trouwens, wat was dat afgesproken alarmsignaal eigenlijk? Daar wisten wij ook niets van. O, witte lichtkogels? Geen rode? Nou, nee hoor, bij ons geen alarm; er was alleen een aflossing van de wacht verdwaald geweest, maar die waren intussen al weer heelhuids terug. En een moppe-

rende, niet uitgeslagen overste kon weer elders gaan zoeken naar narigheid. En wij bleven op onze bruggen passen. Het wende al wat. Op de avond van 25 juli hoorden wij in het Oosten verontrustende geluiden: er werd op trommen geslagen en geschreeuwd en gezongen. Wij wachten gespannen af. In de nacht begon het: we werden beschoten! Van vlakbij nog wel. We schoten natuurlijk terug, maar de aanvallers lieten zich niet verdrijven. We hadden een paar 3 inch mortieren bij ons als ondersteuning en ook die mengden zich in de strijd. Maar waar die ene mortierbom vandaan kwam in de vroege morgen van 26 juli, weten we nu nog steeds niet zeker. Eén van onze pelotonscommandanten, luitenant Janssen Schmidt, hoorde hem aankomen en riep: "Dekken!", maar werd zelf dodelijk getroffen. Ontsteltenis overal! Koud drie weken in Indië en nu dood. Aan boord van de "Tabinta" hadden we nog maar pas zijn 24ste verjaardag gevierd. Ik was mijn "slapje" uit de B.S.-tijd van zomer 1945 kwijt. Hij was de eerste van ons bataljon en er zouden nog 42 volgen ...

Toen het goed en wel licht was verscheen een onderdeel van de T-Brigade voor een uitbraak naar het Oosten. Ze waren onaangenaam verrast toen ze tegen een vijand op bleken te lopen, die hen prompt twee gewonden bezorgde. Maar zij zetten door en hun (of eigenlijk ons?) rijdend materieel kon probleemloos over de heel gebleven bruggen van Plamongan verder.

Janssen Schmidt ligt begraven in Semarang op het ereveld Candi, grafnummer D 177. Op 24 februari 1992 heb ik hen nog eens opgezocht, samen met mijn vrouw. Een keurig graf, dat wel ...

Hans Blom

15-jarig bestaan

De viering van het 15-jarig bestaan van VOMI Zuid-Holland Noord is gehouden op 28 september in het zaalencentrum "Koningshof" in Maassluis, die voor deze gelegenheid geheel beschikbaar was voor de ontvangst van ca. 465 gasten.

Vanaf 10.00 uur was er ontvangst met koffie en petit four en om 11.00 uur de opening door Wim Topée, die daarna het woord aan de voorzitter Ben Weijs gaf.

Na een kort welkom gaf deze het



Het afhalen van de rijstmaaltijd.

stands van Wim's Militaria, die van het sociale Fonds van de VOMI en die van de familie Malipaard voldoende keuze voor een ieder had.



Met een aandachtig gehoor.

woord aan oud aalmoezenier Pater v.d. Bol voor een kort meditatief woord en om 1 minuut stilte te vragen voor de overleden sobats. De voorzitter schetste hierna de ontwikkelingen van onze vereniging in de afgelopen jaren en nam felicitaties in ontvangst van de heren De Jong namens Zuid-Holland Zuid en v.d. Lee namens de Bond van Wapenbroeders Leiden e.o. De heer Topée zette de heer Ger de Jong nog in de spotlight vanwege hun

langdurige goede samenwerking vanaf de oprichting van de verenigingen. Hierna was het de beurt aan het Gewestelijk Seniorenorkest uit Vlaardingen onder lei-

ding van hun enthousiaste dirigent Johan v.d. Berg. Met een programma "voor elk wat wils" was succes verzekerd. Bijzonder hierbij was het optreden van één van haar leden die de doedelzak als instrument bespeelde.

Inmiddels waren de uitreikplekken voor de rijstmaaltijd ingericht en kon een ieder na een aperitief hiervan gebruik maken. De reacties hierover waren lovend.

Tijdens de middagpauze werd de mini pasar malam druk bezocht waar de



Tante Lien op haar best.

De middag werd afgesloten met een optreden van "Tante Lien", die de volle zaal tot enthousiasme bracht met haar liedjes en conferences. Na afloop was er gelegenheid de nieuwe dubbele CD van Wieteke van Dort tegen gereduceerde prijs te kopen, waar druk gebruik van werd gemaakt.

In zijn slotwoord dankte de voorzitter de bedrijfsleiding en medewerkers van de "Koningshof", de pianist en de mede bestuursleden die door een perfecte organisatie deze viering tot een succes maakte.

Hierdoor kan het bestuur met voldoening terugkijken naar deze geslaagde viering van het 15-jarig bestaan.



Gewestelijk Seniorenorkest Vlaardingen.

J.W. de Jong



Opsporing verzocht



Smid, voorz. Indië-monument Hardenberg.

Onderstaand artikel is overgenomen uit het tijdschrift van de historische vereniging "Rondom den Hardenbergh" met toestemming en ingezonden door H.

In juni 2001 werd het Gemeente-archief Hardenberg door het Ministerie van Defensie verzocht om onderzoek te doen naar versierselen en oorkonden die verleend waren voor deelname aan militaire campagnes in verband met de Tweede Wereldoorlog, voormalig Nederlands Indië en Nederlands Nieuw-Guinea. In de meeste gevallen heeft de uitreiking destijds daadwerkelijk plaatsgevonden, doch niet in alle gevallen. Dit had diverse oorzaken. Nogal wat veteranen bleven langer in het buitenland dan aanvankelijk voorzien was. Velen verhuisden na terugkeer en velen emigreerden zelfs, niet zelden met onbekende bestemming. Lang niet in al deze gevallen konden de bescheiden na het nodige speurwerk aan de belanghebbende worden overhandigd. Na verloop van jaren werd het natuurlijk ook steeds moeilijker om nog iets met de resterende versierselen te doen. Voorts nam de binding met die perioden af, waardoor het gebeurde dat opvolgende ambtenaren en burgemeesters op een gegeven moment niet meer wisten dat er nog iets uit die tijd in de kluis zou kunnen liggen. Bovendien zijn veel gemeenten in de loop der tijd samengevoegd met overname van de archieven met deels wellicht onbekende historie.

Het Ministerie verzocht de archieven en kluisen na te zien op deze mogelijkheid. Het ging daarbij dus om het terugvinden van originele bescheiden die voor de betreffende veteraan een zeer bijzondere emotionele waarde hebben en waarmee hij of zij alsnog de erkenning en waardering kan krijgen welke de regering met het Veteranenbeleid beoogt te geven. Het betreft de Oorlogs Herinneringskruis, het Ereteken voor Orde en Vrede en het Nieuw-Guinea Herinneringskruis. In het geherstructureerde archief van de gemeente Hardenberg (1941 - 2000) werd al snel het dossier gevonden, genaamd: "toekenning eretekenen en eervolle onderscheidingen". Naast alle correspondentie aangaande de uitreiking van vele eretekenen werd een bijlagemap aangetroffen met vier originele oorkonden en versierselen.

Een van de vier versierselen was bestemd voor een veteraan die op het moment van verlening van het Ereteken reeds overleden was. Het Ereteken is met toestemming van het Ministerie van Defensie opgenomen in de uitgebreide collectie van het Museum Oudheidkamer Hardenberg. Het is niet gebruikelijk om een dergelijke onderscheiding postuum uit te reiken. De overige drie Eretekens waren verleend aan Sijzo van Delden, Harm Hendrik Karperien en Sipke van der Heide.

Sijzo van Delden, geboren op 11 september 1925 te Ambt Hardenberg, destijds wonend aan het kanaal te Bergentheim, huisnr. C 115, militair paspoortnr. 25.09.11.160, is een zoon van Jan Pieter van Delden en Geertje Graffhuis. Gelet op het Koninklijk besluit van 2 december 1947, werd hem op 12 november 1952 het Ereteken voor Orde en Vrede toegekend met de gespen



1946, 1947, 1048 en 1949.

Echter op 13 februari van het jaar ervoor was Sijzo geëmigreerd naar Canada. Via Yul Krikke ("bericht uit Canada" in "De Sallander") werd al gauw duidelijk dat Sijzo woonde in Thamesville, Ontario. Hij bleek zelfs een zwager van Krikke te zijn: de wereld is klein ...



Yul Krikke (rechts) reikt het Ereteken voor Orde en Vrede uit (namens het gemeentebestuur van Hardenberg) aan zijn zwager Sijzo van Delden.

Bij hoge uitzondering werd door het Ministerie van Defensie toestemming gegeven om het Ereteken en het originele certificaat door Yul Krikke te laten uitreiken aan de vijf en zeventigjarige Van Delden. Normaliter mag het Ereteken alleen op Nederlandse bodem worden uitgereikt.

Harm Hendrik Karperien, geboren op 4 april 1927 te Schuinesloot, destijds wonend te Slagharen, huisnr. S 89, militair paspoortnr. 27.04.04.208. Hij is een zoon van Johannes Gerhardus Karperien en Geertruida Hendrika Arends.

Vervolg op pag. 18

Dropping boven Long Nawan

Onderstaand artikel is ingeleverd door de reünie-commissie van de L.V.C. (Lucht Verplegings Cie.) door dhr. G. Uildriks namens dhr. lt. H.F. Gelens (te Luit. Operations b.d.) uit Maastricht.

Vandaag zou het er dan van komen; we zouden gaan 'droppen' boven Long Nawan. Weet u misschien niet wat Long Nawan is? Verwondert ons ook niet, want het ligt een heel eind uit de buurt. Als dat niet zo was, behoeften we trouwens niet te droppen. Om u een voorstelling te geven:



Het wachten is op het belsegnaal: 'droppen'.

Long Nawan ligt ongeveer in Centraal-Borneo, dicht aan de Brits-Nederlandse grens, aan de voet van het Panabo-gebergte. Dat ter aanvulling van uw geografische kennis. Nu wil het geval, dat deze post uiterst moeilijk te bereiken is. Sinds de oprichting van deze post - dat zal nu ongeveer 55 jaar geleden zijn - vindt jaar in jaar uit de bevoorrading plaats vanuit Tundjung Selor, een nederrijtje in het sultanaat Bulongan, dicht bij het bekende olie-eiland Tarakan. Zo'n transport van de kust naar de 800 km landinwaarts liggende post is geen kleinigheid. Het enig bruikbare vervoermiddel is de prauw, in dit geval boten van 14 tot 15 meter lengte, bemand door Kenja-dajaks,

ware mannetjesputters die uitmunten in uithoudingsvermogen, presteren het met een waar talent de lange prauwen langs de Kajanrivier naar hun verre bestemming te brengen. Gedurende de lange en gevaarlijke tocht is een rantsoen van 1 kg rijst plus wat zout haast alles wat zij per dag nodig hebben. Als ze bovendien dan wat tabak hebben, zijn deze Kenja's, die hartstochtelijke pruimers zijn, zeer gelukkig, d.w.z. als de vele riems of stroomversnellingen het hun niet al te lastig maken. En dat wil nog al eens het geval zijn. De Kajan telt ruim 100 van deze riems en de onderneming is dan ook niet zonder gevaar. Vele houten kruisen getuigen daar van het feit, dat tal van prauwvaarders ten offer vielen aan het woeste geweld der rivier. De vele obstakels maken dat zo'n tocht meestal meer dan twee maanden duurt. De terugreis, stroomafwaarts, gaat vlotter en eist 'maar' enkele weken. Zodoende is Long Nawan wel één der meest geïsoleerde posten van de archipel.

Voor een enkele dag zal Long Nawan dichtbij schijnen. Droppingsvluchten, niet drie maanden, maar slechts enkele uren zullen we nodig hebben om de reusachtige afstand te overbruggen. Op het vliegveld van Balikpapan staat de Dakota reeds startklaar. Om



Negen maal duiken en weer optrekken en dan ...

8.10 uur rollen we loskend en brullend weg. Weg van de startbaan, weg van de vaste grond, weg het luchtruim in. Borneo vanuit de lucht heeft veel weg van boerenkool. Alleen de worst ontbreekt natuurlijk. "Op een keer", vertelt de O.V.W.-sld. Beeke van de Luchtverpleging ondertussen, "viel mijn vechtpetje, wat ik nu al een jaartje op mijn kop heb, met het droppen naar beneden. De 2e keer, dat we toen boven dat doel kwamen, deed ik een briefje in één van de pakken, waarin ik vroeg of ze het petje aan mijn adres wilden sturen, wanneer ze het zouden vinden. Nu een veertien dagen later bezorgde de post het petje in een pakje verpakt bij me in de kazerne".

Even later zitten we boven Long Nawan, dat heel schilderachtig in een ravijn ligt. Beneden is het uitwerpterrein duidelijk te zien, twee grote rookkolommen geven de grenzen aan, terwijl een kruis het midden kenmerkt. Vier belseignalen vertellen ons dat we alles moeten klaarmaken. Drie pakken op elkaar werden bij de opening van het vliegtuig klaar gezet. De droppingsploeg, onder leiding van kpl. Budiman, stond gereed om bij het volgende signaal alles zo vlug mogelijk eruit te werpen. In razende snelheid gingen we naar beneden, om tenslotte heel laag over het terrein te vliegen. Plotseling werd het signaal 'dropping' gegeven. Vluggen werden met vereende krachten de pakken, voorzien van parachutes, er uit gegooid. Alles ging verder heel snel. De Dakota moest heel vlug optrekken om over de bergwand heen te komen, terwijl wij met onze magen in de keel, de langzaam dalende chutes nakeken en wuifden naar de bevolking, die aan de rand van het veld onze onderneming gadesloeg. Negen keer hebben wij dit gedaan, negen keer heb ik dat rare gevoel gehad, maar toch genoten van dit interessante schouwspel. Zowel voor ons als voor de mensen beneden was dit een 'gebeurtenis'. Na een paar ererondjes voor het publiek, waarbij er uit alle macht gewuifd werd en mijn maag gevaarlijk dicht naar buiten kwam, zijn we weer Balikpapan-waarts gevlogen. Moe en voldaan keken we elkaar aan en zeiden: "Zo, hè".

Het droppingsrapport werd door de kpl. Budiman als volgt ingevuld: Soort dropping: levensmiddelen. Aantal dropping: negenmaal drie pakken.

SOBAT



... in scheervlucht over de buitenpost ten afscheid.

Samenwerking piloot: O.K.
Bijzonderheden: geen.
Dreunend ronkte de Dakota met zijn 4000 en nog wat vliegers naar huis toe, 8000 voet hoog. Ver boven de wolken zaten leden van de luchtverplegings Cie. van de M.L. en 4 passagiers tevreden over het behaalde resultaat een sigaretje te roken. We hebben boven Balikpapan een rondje gemaakt om te laten horen dat alles goed was afgelopen.

Om twintig voor twaalf stonden we weer netjes met de beide benen op die goede, trouwe en zo vaste grond. Duim op voor de M.L. en de luchtverplegings Cie.

Het was: "Zo"!!!



Op zoek naar

Sobat B. Gerstel is naarstig op zoek naar het mouwschild van het 413e Bat. Inf. (6-3 R.I.) van de 41e Z.I.B. (G-Brigade), volgens bijgaande afbeelding. Wie kan hem helpen? Reacties gaarne aan

B. Gerstel, Elzendaal 4, 3142 te Maassluis. Tel. 010-5915033.

Marechaussee-veteranen reüineerden

De bijeenkomst vond plaats in de Koning Willem II kazerne te Apeldoorn op 29 september 2001. Er werd een monument onthuld voor de gevallen en de inzet der overlevenden. Tijdens de bijeenkomst in een grote tent binnen het kazerne-terrein sprak, namens de bevelhebber der Koninklijke Marechaussee die verhinderd was tengevolge van een planningsbijeenkomst in verband met de dreigende oorlog tegen het internationale terrorisme, de Kolonel Geensen. Er werd een minuut stilte in acht genomen voor de gevallen, waarna gezamenlijk het eerste couplet van het Wilhelmus werd gezongen. Het samenzijn was georganiseerd door een commissie die in de grote tent plaatsvond. De inwendige mens werd goed verzorgd in de vorm van koffie, cake, diverse consumpties naar keuze plus een voortreffelijke rijstmaaltijd. Er waren + 800 reünisten opgekomen. Inclusief genodigden en leden van het organisatiecomité waren naar schatting ongeveer 950 personen aanwezig. Gezien de redactie van "Sobat", het orgaan van de VOMI (Vereniging van Oud Militairen Indiëgangers) een uit-

nodiging voor deze reünie, de tweede voor de Marechaussee-veteranen, had ontvangen, was ondergetekende namens de redactie als niet marechaussee aanwezig. Er was mij zelfs een vrijvervoerkartje per trein toegesonden. En bij zoveel service vooraf kun je eigenlijk met goed fatsoen niet wegblijven. Ziedaar de reden van mijn aanwezigheid op deze Marechaussee-reünie. Het was even wennen. Uit mijn eigen militaire diensttijd herinnerde ik mij uiteraard het bestaan en het optreden van de Marechaussee, de MP (Militaire Politie) en dergelijke nog levendig. Eerlijk gezegd ben ik enkele keren in aanraking gekomen met de marechaussee, de ene keer wat minder prettig dan de andere keer, soms schuldig de andere keer totaal onschuldig. Ik heb mij in mijn diensttijd dan ook wel eens afgevraagd, hoe kan een gewoon mens in vredesnaam bij de Marechaussee of MP terecht komen. Ook in mijn Indiëtijd ben ik twee keer in aanraking gekomen met marechaussee-acties. Gelukkig zonder kleerscheuren of douwen. Je zult begrijpen dat ik tegen deze ontzagwekkende gezagshandhavers van tucht en orde hoog opkeek.

En nu was ik dan op een reünie van deze machtige gezagshandhavers. En ik was er echt verbaasd over dat deze politiemannen heel gewone mensen bleken te zijn. Veteranen gelijk aan ons gewone sawahtrappers en loop-eenden. Het was een gezellige dag. Van harte hoop ik dat deze tweede marechaussee-reünie nog door vele volgende zal worden gevolgd. Bedankt.

Jaap Zwaan

**dringend voor direct
secretaris/notulist
in het bezit van
schrijfmachine of
tekstverwerker,
gaarne melden
bij de sociale
commissie
V.B.**

Stichting Duurzame Samenleving

Papua Barat

Oproep aan lezers van 'Sobat'

In 1998 was het een eeuw geleden dat Nederland een eerste bestuurspost in Papua-Barat (voormalig Nederlands Nieuw-Guinea) vestigde. In deze afgelopen 100 jaar heeft ons land zich op verschillende manieren met de Papoea's bemoeid, maar heeft deze zeer kwetsbare bevolkingsgroep, op vele particuliere initiatieven na, sinds de dekolonisatie behoorlijk links laten liggen.

De particuliere initiatieven zijn vaak voortgekomen uit religieus en/of politieke motieven en/of zijn gericht op specifieke deelgebieden. Deze initiatieven hadden en hebben vaak goede resultaten, omdat de initiatiefnemers erg betrokken zijn bij en gemotiveerd zijn voor de/het specifieke project(en). De grotere hulporganisaties lijken de Papoea's te zijn vergeten. Schrijvend blijkt daarvan: van de 300 vanuit Nederland opererende non-Gouvernementele Organisaties (NGO's) hebben er slechts twaalf enige concrete betrokkenheid bij de situatie in Papua-Barat. Zo bleek uit een onderzoek van de Universiteit van Utrecht, uitgevoerd in opdracht van de SDSP.

Iets over de SDSP

De Stichting Duurzame Samenleving Papua-Barat is in 1995 ook door particulieren opgericht en werkt met

(meestal jonge) vrijwilligers. De SDSP is politiek en religieus neutraal en stelt zich onafhankelijk op. Met deze uitgangspunten denkt de SDSP een betere ingang te hebben in een voornamelijk Moslimstaat. Het doel van de SDSP is om een duurzame en structurele ontwikkeling van de bevolking en de natuur voor langere termijn in Papua-Barat te bewerkstelligen door plaatselijke ideeën te steunen en uit te bouwen. Omdat de Nederlandse overheid geen ontwikkelingsgeld in Papua-Barat steekt wordt de SDSP op geen enkele wijze door de overheid gesubsidieerd. De stichting tracht haar doel, met goedkeuring van de Indonesische overheid, langs bestaande en te initiëren wegen te verwezenlijken. De SDSP probeert in Nederland aandacht te vragen voor Papua-Barat, de belangstelling te wekken van ontwikkelingsorganisaties, maatschappelijke organisaties en particuliere bedrijven (en NGO's in het algemeen), een structurele geldstroom (in de vorm van projecten) op gang te brengen, het laten verrichten van onderzoek, het (mede)organiseren van bijeenkomsten en het werven van fondsen in het algemeen. De SDSP is een kleine compacte vrijwilligersorganisatie met een groot creatief vermogen en een grote slagvaardigheid. Zij wil zich onderscheiden van de geïnstitutionaliseerde organisaties (met vaak 25% en meer algemene kosten), die op

dit gebied werkzaam zijn. Om snel tot resultaat te komen – en ook daadwerkelijk projecten uit te voeren – werkt de SDSP samen met organisaties die dezelfde uitgangspunten hebben, waarbij concentratie van aandacht tot kwaliteit dient te leiden.

Enkele concrete projecten waaraan wij (mee)werken zijn:

- Stacaroperaties in Yayapura.
- T.B.C.-project in Yayapura.
- Polikliniek in Sorong.
- Jongens en meisjes internaten in Sorong.
- Veeprojecten te Sorong (coöperaties).
- Handel in houtsnijwerk (opbrengst voor projecten) in Manokwari.
- Opzetten Bed and Breakfast project in Manokwari.
- Opzetten leeszaal in Manokwari.

Bent u geïnteresseerd?

Als u achter het werk van de SDSP staat stellen wij u gaarne persoonlijk in de gelegenheid uw betrokkenheid te uiten en een donatie te storten. Als uw belangstelling op enigerlei wijze is gewekt na het lezen van bovenstaande tekst, dan kunt u vrijblijvend informatie opvragen.

L.C. de Zeeuw, voorz. SDSP
Boswijklaan 7, 3941 ZM te Doorn
Tel. 0343-514413, Fax 0343-515233

Vervolg Opsporing verzocht

Gelet op het Koninklijk besluit van 2 december 1947, werd hem op 12 november 1952 het Ereteken voor Orde en Vrede toegekend.

Naspeuringen in de gegevens van de burgerlijke stand resulteerde in de naam van een achterneef van Karperien, die nog altijd in de gemeente Hardenberg woonachtig is. Hij verwees ons naar de familie Hertszenberg (de vroegere eigenaars van het café "Ome Dries" te Slagharen). Niet veel later werd duidelijk dat de fam. Hertszenberg nog

dieselde week op vakantie zou gaan naar Canada. Op het vliegveld werden ze afgehaald door Harm Hendrik Karperien, in hoogst eigen persoon. Als dat geen toeval is ... De heer en mevrouw Hertszenberg verzochten om het Ereteken mee te mogen nemen en uit te reiken aan hun goede vriend Harm Hendrik Karperien. Ook dit werd door het Ministerie toegestaan. Zo kon ook de vier en zeventigjarige Karperien, zij het vijftig jaar na dato, alsnog zijn oorkonde en Ereteken in ontvangst nemen.

Sipke van der Heide, geboren op 22 oktober 1929 te Avereest, woonde des-

tijds te Slagharen, huisnr. R 412, militair pas-poortnr. 28.10.22.158. Hij is een zoon van Johannes van der Heide en Jacoba Huisman.

Het Ereteken voor Orde en Vrede met de gesp. 1949 werd hem op 11 oktober 1952 verleend, kort na zijn emigratie naar Canada. In 1996 heeft Sipke zelf contact opgenomen met het Ministerie van Defensie en bekam zo een replica van het Ereteken en een kopie-certificaat. Onlangs is hem het originele certificaat toegezonden. Hij woont anno 2001 te 109 Oneida Boulevard in Ancaster, Ontario.

E. Wolbink

Verenigingsnieuws

Canada

Secr. Wm. Wiersma
31 Greentrial Dr.
R.R. #1
Mount Hope, Ontario
L0R 1W0 Canada
Tel. (905)679-5260

Eindelijk was het dan zover. Na een jaar van voorbereidend werk scheep-ten 73 VOMI Canada-leden, met familieleden, zich in voor een 8-daagse cruise over de Rijn en Moezel.



De mannen deelnemers aan bovengenoemde reis.

Oorspronkelijk zouden er 78 personen deelnemen, maar door de gebeurtenissen in Amerika hadden 5 personen, uit angst voor vliegtuigkaping, deze reis afgezegd. Omdat de organisator en reisleider Don Walinga om gezondheidsredenen verstek moest laten gaan, heeft de secretaris van VOMI Noord-Brabant Oost op deze reis zijn taak overgenomen.

Veel viel er op deze reis niet te doen voor hem, omdat de kapitein van de "Brillant", zijn echtgenote en hun personeel zoveel ervaring hadden met dit soort reizen, dat de gehele reis vlekkeloos verliep.

Vanaf het water viel er heel wat moois te zien en ook de plaatsen, waar in de middag werd angelegd, waren de moeite van het bezoeken waard.

De verzorging aan boord was uitstekend; hulde voor de dames van de bediening en vooral een extra applaus voor de kokkin, die de opvarenden

telkens weer een heerlijke lunch en maaltijd wist voor te schotelen. Ook het gevarieerde ontbijtbuffet vond gretig aftrek.

Bij deze willen wij de kapitein en de stuurman apart roemen; het zal voor een ieder duidelijk zijn geweest dat het varen met zo'n groot schip op de Rijn en Moezel, waar toch veel scheepvaartverkeer is, een opgave is, waarvoor veel kennis en ervaring nodig is.

Gelukkig heeft het weer zich de gehele week goed gehouden en kon op sommige dagen ook nog van het zonnedek gebruik worden gemaakt. In de salon was het elke avond gezellig druk; soms was er entertainment, maar velen hielden zich ook bezig met kaarten, rummikub, of zo maar wat praten.

Al met al een zeer geslaagde reis, niet in het laatst door de goede organisatie en de uitstekende verzorging aan boord van de "Brillant". Een aanrader voor iedereen!

Van het secretariaat

Op zaterdag 20 oktober vond in Brampton weer de jaarlijkse ledenvergadering plaats en wij konden die dag 148 leden uit verschillende delen van Ontario, maar ook uit Winnipeg in de staat Manitoba (Marten Posthumus) begroeten.

Dat men de moeite neemt om van zo ver te komen wordt door het bestuur zeer op prijs gesteld.

De vergadering werd geopend door Bill Wiersma (voorzitter), die alle aanwezigen welkom heette.

Door onvoorziene omstandigheden werd de agenda kort gehouden, met de toezegging dat de leden op een latere datum een volledig verslag tegemoet kunnen zien.

George Lodder heeft zich aangemeld om in het bestuur plaats te nemen; een welkome aanvulling, daar de huidige secretaris (Don Walinga), om gezondheidsredenen, zijn taak heeft moeten neerleggen.

Het nieuwe adres van de penningmeester is:

P. Vlietman, 3 Lisastreet, Apt. # 612,
Brampton, Ontario, L6T 4A2, Canada,
tel. (905)793-6533.

Aan het slot van zijn toespraak vroeg de voorzitter de aanwezigen om een minuut stilte in acht te nemen; dit ter nagedachtenis aan de overleden veteranen.

Na de lunch werd een film vertoond, waarna een verloting werd gehouden. Als prijs waren daarbij o.a. twee wajangpoppen.

Aan het eind van de vergadering keerde iedereen huiswaarts, soms met nog een flink aantal kilometers voor de boeg.

Drenthe / Groningen

Secr. J. Plat
Sassenbergen 71
9531 GW Borger
Tel. 0599-235666

Even terugkijkend, dan zien we dat ook de Veteranendag in de JWF kazerne te Assen weer tot het verleden behoort. De deelname was hier ook goed en we hopen dat u met veel plezier op deze dag kunt terugzien. We wachten nu maar weer af wat 2002 voor ons voor de veteranendagen in petto zal hebben. We blijven ons best doen om er weer wat leuks van te maken.

Zeer verheugd kunnen wij u vertellen er in geslaagd te zijn in het vinden van een nieuwe voorzitter. Tot aan de jaarvergadering zal hij deze functie ad interim vervullen, maar we hopen dat u er in kunt toestemmen zijn benoeming officieel te maken. Het bestuur heeft het volste vertrouwen in zijn persoon. We gaan er daarom alvast van uit dat u dit op de komende jaarvergadering zult willen bekrachtigen.

Wij stellen u voor; dhr. D.C. Bron, Paasweide 4, 8381 AW te Vledder, tel. 0521-382897. Als u hem wilt benade-

ren, ga gerust uw gang. Hij zal u graag te woord staan. Het bestuur zal er zorg voor dragen dat hij zo spoedig mogelijk helemaal ingewerkt raakt. Nog een verandering. Dhr. Hagenbeek moet wegens gezondheidsproblemen de functie als 2e voorzitter opgeven. Gelukkig is daar ook in kunnen worden voorzien. Dhr. E. de Leeuw uit Meppel, al jaren lid van het bestuur, gaat de functie van 2e voorzitter vervullen. Dhr. Hagenbeek is vanaf nu de algemeen adjunct.

Een minder goed bericht. Al vanaf 1990 is dhr. B. Vos penningmeester van onze vereniging. Tot zijn grote teleurstelling moet hij deze functie neerleggen. De nestor, qua leeftijd, in het bestuur. Hij worstelt de laatste tijd erg met zijn gezichtsvermogen. De loop moet bij tijd en wijle er aan te pas komen. Dit gaat niet beter worden, maar volgens de dokter eerder slechter. Met nog wat andere klachten, geeft hij het advies, de werkzaamheden beter te kunnen afbouwen. Na zoveel jaren erg jammer voor hem en ook voor het bestuur zo te moeten eindigen. Er zijn leukere dingen te bedenken. Het zal echter gerespecteerd moeten worden. Maar, wie volgt dhr. Vos op. Mocht u een geschikt iemand weten of toegenomen, laat het iemand van het bestuur weten. Ook wij zitten niet stil, maar met wat namen door u genoemd, zijn wij erg gebaat.

Het jaar 2001 zit er bijna weer op. 2002 staat al weer voor de deur. Achter om kijkend, haast niet voor te stellen. Met zijn allen al weer een jaartje ouder. Als bestuur wensen wij u voor straks goede en gezegende Kerstdagen, geniet er van als het maar even kan. Voor de jaarwisseling een heel voorspoedig 2002 met nog veel gezondheid voor u en uw gezinnen. Ook de afdelingsbestuurders sluiten zich graag aan bij al deze goede wensen. We lopen de activiteiten nog even langs.

Afdeling Assen

De eerstvolgende bijeenkomst is de nieuwjaarsreceptie op 9 januari 2002. Men wacht op u deze middag met de 'boerenjongens' en 'kniepertjes'. Aanvang 13.30 uur in "De Aanleg" te Deurse. Mevr. Barb. Struik zal u verder onthalen op Drentse liedjes en leuke Drentse verhalen.

Afdeling Hoogeveen

Op 11 oktober heeft men hier de start van het seizoen gemaakt. Het kan ook niet anders, maar de opkomst was direct goed. Een 125 aanwezigen hebben met veel plezier genoten van "De Eigenheimers" uit Borne, een veteranen-duo. Hier verwacht men u nu op 10 januari 2002 voor een nieuwjaarsmiddag in "De Mauritshof" in Hoogeveen. Aanvang 13.30 uur. Nieuwsgierig naar het programma? Bealst komen dan.

Afdeling Meppel

Op 14 november heeft men hier met veel plezier geluisterd naar een play-back-groep uit Emmerschans. Hoe het geweest is? De naam van de groep is: "Met Onderling Plezier". Met het gebodene heeft men de aanwezigen bealst hun naam eer aan gedaan. Men komt hier op 16 januari 2002 weer bij elkaar in zaal "Scholtmeijer" in Havelte. Aanvang 13.30 uur. Dhr. Mekkes uit Westerbork gaat met een verhaal bij een dia-presentatie samen met u een 'wandeling door de natuur in Drenthe' maken.

Afdeling Zuid-Oost Drenthe (secr. Dalen)

Op 15 november jl. een goed gevulde zaal en een zeer gezellig programma, zo was men in Dalen bijeen voor deze eerste middag van het winterseizoen. De eerste bijeenkomst in het jaar 2002 is op 24 januari in Restaurant "Cornelis" te Dalen. Het wordt weer gezellig en u vraagt naar het programma wat er gebracht zal worden? Gewoon komen en u zult het wel merken. U wordt niet teleurgesteld. Aanvang bijeenkomst 13.30 uur.

Denkt u aan de verlotingen op de bijeenkomsten? U weet wat u te doen staat. Graag een prijsje daarvoor meenemen. Ook de acceptgiro's voor de contributie zijn inmiddels in uw bezit. Een kleine verhoging heeft u gemerkt, drie gulden, gelukkig niet een te hoog bedrag. In een tijd waarin alles weer iets duurder wordt, kon ook dit niet uitblijven. Vanwege de subsidie kon de verhoging ook niet uitblijven. Men kon er bealst niet omheen. We hopen dat u er vrede mee kunt hebben. Mag de penningmeester naar een snelle afwikkeling uitkijken?

J. Plat

Friesland

Secr. Drastloan 68
8303 EE Emmeloord
Tel. 0527-616717
E-mail: h.j.leeman@hccnet.nl

Ons verenigingsleven is sinds september volop in beweging en diverse activiteiten zijn inmiddels de revue al weer gepasseerd. We begonnen met een middag voor de weduwen welke we inmiddels tot een goede gewoonte hebben gemaakt. Zij nemen tenslotte meer dan een tiende deel van ons ledenbestand in beslag en hun aantal zal helaas alleen maar toenemen. Ook nu weer is Hans Blom (ere wie ere toekomt) er in geslaagd om er een gezellige middag van te maken, mede door de bereidwilligheid van het personeel van de vliegbasis om hieraan mee te werken.

Een tweede hoogtepunt was wel de bijeenkomst samen met de veteranen op Ameland. We waren hier bijeen op uitnodiging van het gemeentebestuur. Ondanks het bar slechte weer is het voor ons als bestuur en voor de sobats op het eiland een middag geworden die niet snel vergeten zal worden. Uit de hartelijke woorden die de burgemeester ons toesprak vernamen we o.a. dat dit voor herhaling vatbaar is. Zoals gewoonlijk werd ook deze middag afgesloten met een wel zeer uitgebreide nasi-maaltijd in het Chinese restaurant te Nes.

Dan zijn er nog onze normale regionale bijeenkomsten waarvan er inmiddels al weer een drietal gehouden zijn. Waren er andere jaren vijf van deze bijeenkomsten, dit jaar hebben we er een zesde aan toegevoegd en wel in Wolvega. Dit hebben we gedaan omdat de regio ZO-Friesland nogal uitgestrekt is en voor velen Heerenveen te ver weg is. Blijkt dit in een behoefte te voorzien dan gaan we daar mee door.

De middagen worden dit seizoen opgeluisterd door de heer Westerhof uit Ioure met diverse korte dia-series met ingesproken tekst. De series gaan veel over de natuur en hebben een groot artistiek gehalte, weer iets anders dan we gewend zijn.

Dan nog een mededeling over gemeentelijke bijeenkomsten. Er zijn kontakten met de gemeentebesturen

van Boarnsterhim en Harlingen. Als we tijd van leven hebben dan komen ook andere gemeenten zeker aan bod. Wij doen ons best maar uw bestuur is net zo oud (wat is eigenlijk oud?) als u bent en u weet wat dat inhoudt.

Tot slot nog even dit: elk jaar zijn er weer een aantal leden die hun contributie niet, of veel te laat betalen. Als u niet kunt betalen, laat het ons weten, er is een oplossing voor. Als u niet wilt betalen, omdat u wilt bedanken, laat het ons dan ook weten. U bespaart ons dan extra kosten en extra werk. Nu het jaar weer naar zijn eind loopt willen wij u allen bedanken voor uw trouw en belangstelling van het afgelopen jaar. Wij wensen u dan ook een voorspoedig en een gezond 2002 toe. Onze gedachten gaan daarbij extra uit naar de zieken, de alleenstaanden en hen die het anderszins moeilijk hebben.

Als u denkt dat wij iets voor u kunnen doen, u weet ons telefoonnummer.

Henk Leeman

Normandië-reis

De zes-daagse reis naar Normandië, waarvan Ide de Jong het volgende verslag doet:

In de vroege morgen van 3 september vertrokken we met een volle bus, 56 personen, naar onze bestemming, de plaats Falaise, 20 km ten oosten van de stad Caen. Ondanks het slechte weer, vertragingen door files en een zoektocht naar het hotel, bleef de stemming prima en wachtte ons bij aankomst in het hotel een hartelijk onthaal en een voortreffelijk diner. De volgende dagen werden gevuld met dagtochten door de schitterende omgeving en bezochten we de invasiestranden, o.a. Omaha Beach met de indrukwekkende Amerikaanse militaire begraafplaats, alsmede de bekende plaatsen Arranches, Sainte-Maire-Eglise, Benouville (Pegasus Bridge) e.a.

In Caen brachten we een bezoek aan het stadhuis. Deze stad werd tijdens de oorlog bijna geheel van de aardbodem weggevaagd. Een mannenklooster bleef vrijwel geheel onbeschadigd staan en hierin is nu het stadsbestuur gevestigd. We kregen hier in de stad ruim de gelegenheid om op ons gemak rond te kijken en de dames konden naar hartelust winkelen.

Tijdens het diner op de avond van 7

september hebben we nog een ogenblik aandacht geschonken aan de herdenking in Roermond. Er werden een paar toepasselijke gedichten voorgelezen en onder begeleiding van Jappie Kingma met zijn dochter hebben we twee coupletten van het Wilhelmus gezongen. Ook welbekende melodieën uit onze jeugd wist hij aan zijn treksak te onthutselen. Het werd een gezellig laatste diner in het hotel.

De volgende morgen vroeg zetten we koers richting Friesland. Na een voorspoedige reis kwamen we nagenoeg op de geplande tijd in Tollebeek aan waar ons het afscheidsdiner wachtte. Bij monde van Ype werd de chauffeur dank gebracht voor zijn zorg, behulpzaamheid en stuurmanskunst. De heer Oostwoud op zijn beurt bracht dank namens het gezelschap aan het bestuur, met name aan Ype, voor het organiseren van de reis.

We hopen zolang er belangstelling is en onze gezondheid het toelaat er nog een tijdje mee door te gaan.

Ide de Jong

Limburg

Secr. L.C. Zéguers
Zonstraat 11B
6463 AE Kerkrade
Tel. : 045-5454013.

Het jaar 2001 loopt weer ten einde. Nog enkele dagen en het nieuwe jaar staat weer voor de deur om binnen gelaten te worden.

Maar voordat het zover is willen wij in dit laatste Verenigingsnieuws van ons lijfblad 'Sabat' in 2001 even terugblikken op dit bijna afgelopen jaar. Welnu, met betrekking tot het leden-tal constateren wij dat dit nagenoeg gelijk is gebleven. Weliswaar hebben zich nieuwe leden opgegeven, maar daar staat tegenover dat er zich ook als lid, om welke reden dan ook, hebben afgemeld, of niets meer van zich hebben laten horen en niet te vergeten, helaas, zij die dit jaar ons ontvallen zijn door overlijden. Wij zullen hen blijven gedenken.

De dit jaar gehouden bijeenkomsten mochten zich, enkele uitzonderingen daargelaten, op een goede opkomst. Maar, het kan altijd nog beter.

Een woord van dank aan allen die, op welke wijze dan ook, aan activiteiten

van VOMI Limburg, denk bijvoorbeeld aan de Nationale Dodenherdenking in Roermond, hun belangeloze medewerking hebben verleend, is hier zeer zeker op zijn plaats. Dus sobats, namens het bestuur, van ganser harte bedankt. Wij hopen ook in 2002 op uw aller hulp en steun te mogen rekenen. Vanaf deze plaats doen wij een oproep om u te vragen (voor zover u nog redelijk goed ter been bent) zich bij een van de bestuursleden op te willen geven om deel te nemen aan het defilé op 5 mei in Wageningen. Bij voorhaat onze dank.

L.C. Zéguers, secr.

Noord-Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham
De Kraan 60
5056 EC Berkel Enschede
Tel. 013-5400380/Fax 013-5400381
E-Mail: j.van.der.ham@veteranen.nl

Reünie in Oirschot

Op 3 september jl. werd, alweer voor de 6e keer, onze jaarlijkse reünie in Oirschot gehouden, waar op die dag zo'n 400 VOMI-leden en enkele genodigden van zustersverenigingen aanwezig waren.

De sfeer was bij de ontvangst al snel aanwezig; iedere bezoeker kreeg bij de ingang een VOMI-ballpoint uitgereikt, alsmede een bon voor een kopje koffie met vlaai. Enige kritiek was te horen bij het muzikale intermezzo in de Schouwburg, vanwege het geluidsniveau, hoewel de ten gehore gebrachte nummers wel in de smaak vielen. De optredende dansgroep maakte een prachtige en smaakvolle indruk.

De maaltijd was voortreffelijk 'aangekleed' en de loterij had een groot aantal prachtige prijzen.

Heeft u suggesties voor volgend jaar? Laat het ons dan weten, want de datum staat al vast. De volgende bijeenkomst in Oirschot is op 4 april 2002. In de nieuwsbrief, die u inmiddels heeft ontvangen, staan verdere mededelingen daarover. Schrijft u tijdig in om teleurstelling te voorkomen.

Sprang-Capelle

Op 8 september was het bestuur aanwezig bij de (her)onthulling van 2 straatnaamborden, met de naam van de geneuvende marinier Tinus van

der Sijde en de KL-er Nies van der Schans.

Onder grote belangstelling werden de borden, in aanwezigheid van familieleden en een groot aantal belangstellenden, na 10 jaar weer onthuld, nu voorzien van plaats en datum van overlijden.

Hierdoor wordt het voor een ieder duidelijk, dat het hier Indië-militairen betreft. Kennelijk was dit bij velen niet (meer) bekend. Deze plechtigheid was stijlvol en had een militair karakter, met ondersteuning van het plaatselijke muziekcorps. Na afloop was er een samenzijn, met lunch, in het bondsgebouw. Wij bedanken diegenen, die zich hiervoor hebben ingespannen.

Eersel

Op 25 augustus jl. werd door onze voorzitter in het museum "De Acht Zaligheden" een tentoonstelling "Kempische militairen in de Oost" geopend, welke door de plaatselijke Indiëstrijders was samengesteld. Oud-militairen, Bronbeek en een Kloosterorde hadden de organisatoren voorzien van de nodige voorwerpen, foto's en documenten. Opmerkelijk is altijd weer de herkenning, die zo'n tentoonstelling naar boven brengen.

Wij hopen, dat ook veel niet Indië-gangers zich hier in ons verleden hebben verdiept en verplaatst. Jaan Jansen gaf met zijn Kempisch verhaal in ieder geval een treffende kijk op de tijd van toen. Ook in Eersel was het aantal uitgezonden militairen hoog. Jac. Blox en Jac. Swalen keerden destijds niet terug.



Kranslegging door bestuur te Eersel.

Op 15 september werd nabij het Gemeentehuis onder grote belangstelling een ingetogen Monument onthuld met hun namen en de namen van hen, die in de oorlog of in een concentratiekamp zijn omgekomen. Na afloop van de onthulling werd op het gemeentehuis het juist verschenen boek "Kempische militairen in de Oost", onder meer, aangeboden aan

onze voorzitter, die tevens VOMI Nederland vertegenwoordigde. Ook hier dank aan allen, die dit hebben gerealiseerd.

Gemert

Twee bestuursleden waren aanwezig bij de onthulling, op 25 september, van het Gemert/Bakelse herdenkingsmonument.

Het Ridderplein was gevuld met belangstellenden. Het monument is een granieten kopie van de Vredesmaagd uit 1947 van Charles Eijck en bevat nu ook de namen van de 4 in Indië gesneuvelde militairen Peter Hoek, Martien Goossens, Thieu van Berlo en Martien de Post, alsmede de in Korea omgekomen Jan van Extel. Dit monument heeft nu een waardevollere betekenis gekregen. Wij hopen, met de burgemeester, dat het niet nodig zal zijn er in de toekomst namen aan toe te voegen. Zij, die ijverden voor de vernieuwing en aanpassing van het oorspronkelijke monument hebben ons aller dank verdiend.

Tilburg

Vanwege de hoge kosten, die de horeca voor zaalhuur en consumpties rekent, moesten wij uitwijken naar een betaalbare gelegenheid, die wij vonden in de "Paperclip" in de Oude Kapelstraat.

Misschien bij velen onbekend, of was het weer eindelijk iets te mooi; we hadden toch wat meer veteranen verwacht. We vertoonden wel de videofilm van de onthulling van het Tilburgse monument en dat moet iedere Tilburgse veteraan toch wel aanspreken, dachten we.

Wij hopen de volgende bijeenkomst op een grotere opkomst. Heeft u suggesties voor een geschikte zaal in Tilburg, laat het uw secretaris dan weten!

Een positief bericht over deze bijeenkomst is, dat we nog enkele nieuwe leden hebben kunnen inschrijven.

Eindhoven

In de bekende zaal "Genderdal", waar we ook onze Nieuwjaarsbijeenkomst en onze jaarvergadering plegen te houden, hebben we voor de 1e keer, op 22 oktober, een regio-bijeenkomst gehouden. In het verleden was dit niet mogelijk, omdat de zaal niet goed verduisterd kon worden en dus ongeschikt was om met verouderde, gehuurde, apparatuur een film te vertonen. Met onze,

op eigen kosten, aangeschafte apparatuur is dit probleem verholpen. Let u op onze volgende aankondigingen van bijeenkomsten, dan kunt u zelf aanschouwen waartoe deze video-apparatuur en geluidsinstallatie in staat zijn. Een kostbare aanschaffing, die dank zij uw contributie en extra bijdragen is aangeschaft. Komt u dus ook eens uw 'eigen bezit' aanschouwen!

J. van der Ham

Noord-Brabant West

Secr. J.A. de Bruijn
Schuivenoord 89
4707 XN Roosendaal
Tel. 0165-551214
E-mail: j.de.bruijn@home.nl

Bijeenkomsten Prinsenbeek en Zevenbergen

In de maand september en oktober jl. zijn deze bijeenkomsten bijgewoond door totaal 205 personen, waarvan 60 dames.

Zoals van ouds was er weer een gezellige sfeer, die ondersteund werd door de loterijen en versnaperingen. Een bijzondere vermelding waard is dat er nog zo'n grote opkomst was voor de bijeenkomst in Prinsenbeek, ondanks het slechte weer dat in het gehele land veel wateroverlast veroorzaakte.

Overzicht van bijeenkomsten in het voorjaar 2002

Woensdag 23 januari: zaal Rozenoord, Beukenlaan 14 te Bergen op Zoom.

Aanvang: 13.30 uur.

Woensdag 27 februari: zaal Marktsicht, Markt 10, Prinsenbeek.

Aanvang: 13.30 uur.

Dinsdag 19 maart: Zaal Aarts, Stationsstraat 37, Zevenbergen.

Aanvang: 13.30 uur.

Dinsdag 7 mei: Zaal Kerkzicht, O.L.Vrouwestr. 110, Zegge.

Aanvang: 13.30 uur.

In Memoriam

Tussen 15 oktober 2000 en heden (24 oktober 2001) hebben we helaas afscheid moeten nemen van een 23-tal van onze leden.

Mogen wij de nabestaanden de menselijke troost en sterkte toewensen met de verwerking van dit verlies. Laten wij hen niet vergeten.

Nieuwjaarsbrief 2002

In het begin van het nieuwe jaar zult u allen onze nieuwjaarsbrief ontvangen alsmede de geplande activiteiten voor het nieuwe jaar.

Tevens is hierbij ingesloten de vernieuwde Euro-acceptgirokaart voor de contributie voor het jaar 2002. Wij verzoeken u vriendelijk deze Euro-acceptgirokaart zo spoedig mogelijk verder in te vullen en te verzenden. Bij voorbaat onze dank.

Nieuwjaarsbijeenkomst

Op dinsdag 8 januari houden wij onze nieuwjaarsbijeenkomst in de zaal van onze sobat Aarts, Stationsstraat 37 te Zevenbergen, aanvang 13.30 uur. Noteer deze datum in uw agenda!

Voorts maakt het bestuur van deze gelegenheid gebruik alle leden en hun partners een goed en vooral een gezond 2002 toe te wensen.

Jac. de Bruijn

Overijssel

Secr. H. Vos
Dr. van de Zandestr. 57
7545 EJ Enschede
Tel. 053-4313859

Lustrumviering

VOMI Overijssel vierde op 18 oktober jl. haar derde lustrum in Partycentrum "Dijk" te Lemele. Dit lustrum moest wel enigszins uitbundig gevierd worden, meende het bestuur en slaagde er in Wieteke van Dort en haar begeleiding te contracteren voor deze middag. Wieteke verstaat de kunst om een overvolle zaal met veteranen (± 400) in de juiste stemming te brengen. Niet alleen met liedjes uit "Tempo Doeloe", maar ook met persoflages op meer moderne liedjes, Indië betreffende. De duetten die ze zong met haar sobat, die over een uitstekend stemgeluid bleek te beschikken, werden met luid applaus beloond. Ook de diverse anekdotes, die ze zowel in de zaal als op het toneel naar voren bracht, kregen veel bijval. Wieteke heeft met haar innemende persoonlijkheid en haar begeleider de veteranen van VOMI Overijssel een onvergetelijke middag bezorgd. De voorzitter, dhr. Hielckert, bedankte na afloop Wieteke dan ook met de lovende woorden: "Goede wijn behoeft geen krans".

Voorafgaande aan het optreden van Wieteke haette de voorzitter in zijn openingswoord de genodigden van harte welkom en schetste in het kort de geschiedenis van VOMI Overijssel. Gememoreerd in het bijzonder werden E. Vaartjes, J. Leenders, J. Timmer, L. Jaspers-Fayer en G. van der Sluis. Deze mannen van het eerste uur stonden aan de wieg bij het ontstaan en de oprichting van VOMI Overijssel. Door hun inzet en doorzettingsvermogen is VOMI Overijssel nu een sterke vereniging met een ledental van ± 650. Alle reden dus om ook de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien, aldus de voorzitter.

Op deze middag was er ook nog een huldiging van onze penningmeester Gerrit van der Sluis. Hij is vanaf de oprichting van VOMI Overijssel, dus ruim vijftien jaar, betrokken bij het wel en wee van de vereniging en wel speciaal op het gebied van de financiën. De voorzitter memoreerde de grote verdiensten van Gerrit voor de vereniging evenals die van zijn vrouw, die hem tot grote steun is geweest gedurende al die jaren. Het bestuur van de vereniging benoemde Gerrit dan ook middels een oorkonde tot Lid van verdienste van VOMI Overijssel. Naast de bloemen die mev. Van der Sluis werden overhandigd was er ook nog een door enkele bestuursleden vervaardigde plaquette met daarop bevestigd, heel decoratief, alle Nederlandse munten die in 2002 zullen worden vervangen door de Euro.

Mededelingen

De Nieuwjaarsinloop met bingo, zoals wij het maar zullen noemen, vindt plaats op 17 januari 2002 in partycentrum "De Lindenberg", Balkeweg 17 A te Ommen. Aanvang: 14.00 uur. Een ieder is van harte welkom op deze instuif met bingo. Het bestuur van VOMI Overijssel maakt de leden erop attent dat in het vervolg bijeenkomsten c.q. reünies uitsluitend in 'Sobat' bekend worden gemaakt en men dus geen persoonlijke uitnodiging of convocatie ontvangt. Dit i.v.m. de hoge portokosten. Wees dus attent op de mededelingen in 'Sobat'.

H. Vos

Utrecht en 't Gooi

Secr. A.J.B. Martens
Chico Mendesstr. 67
3573 AW Utrecht
Tel./Fax 030-2715895

Met 235 personen naar de Van Ghentkazerne in Rotterdam op 4 oktober jl. en dat met bussen, 5 in het totaal. Eerlijk gezegd heb ik als secretaris m'n bedenkingen gehad, want er waren twee opstappunten, één bij het station en de andere bij De Meern en dat in een tijd dat de spoorwegen bijna niet meer op tijd rijden en dat de filevormingen een normaal verschijnsel is geworden. Maar gelukkig arriveerden we om 10.10 uur in de kazerne dankzij uw aller medewerking. Naar mijn weten heeft één persoon de trein gemist, maar is toch met de trein doorgereden naar Rotterdam. Helaas kreeg sobat Burik voor de ingang een hartstilstand en het personeel van de E.H.B.O.-post op de kazerne heeft er alles aan gedaan en met succes. Daarna werd hij naar het ziekenhuis "Dijkzicht" vervoerd in het bijzijn van zijn maatje. Enkele dagen later is hij toch nog overleden. Dat heeft in het begin toch wel een stempel op het geheel gedrukt. Verder is alles naar wens verlopen en kunnen we terug zien op een geslaagde dag. De heer en mevrouw Determan waren onze gasten, want we waren van mening dat hij een pluim verdient in deze periode van geschillen en de ledenadministratie keurig onder controle houdt. Nu gaan we weer vooruit kijken en volgend jaar hopen we ons 3e lustrum te vieren. De contributie voor het jaar 2002 zal nog in guldens geschieden, dit geldt tot maart 2002. De penningmeester rekent op uw hulp zodat we geen herhalingen moeten versturen. Een extra bijdrage is zeker welkom dit in verband met het komende 3e lustrum. Verder wenst het bestuur u voor december prettige dagen toe.

A.J.B. Martens

Rivierenland/Oost Gelderland

Secr. (Waarnemend)
Th.J. Koning
Leeuwengrootste 30
5431 XS Cuijk
Tel. 0485-322213

Wim Gosselink

Vanaf de totstandkoming van onze vereniging was Wim niet alleen lid van de VOMI, al gauw werd hij secretaris, welke functie hij alle jaren bekleedde. Hij is nu al geruime tijd ernstig ziek, waarbij hij ook nog een heup brak en er een complicatie bijkwam. Door dit alles heeft hij noodgedwongen besloten zijn functie als secretaris neer te leggen. Door mobiliteitsproblemen is hij daarbij (momenteel) aan huis gebonden. Dat wij ten zeerste met hem meeleven behoeft geen betoog, wij kunnen slechts hopen dat hij zich er zo goed mogelijk doorheen slaat.

Wij moeten u helaas mededelen dat Wim Gosselink Reeds overleden is. De secretariaats-werkzaamheden zijn hierdoor gesplitst:

- de ledenadministratie, die hij samen met zijn echtgenote Joke voerde, zal nu geheel door haar worden behartigd, waarbij Wim 'over haar schouder' meekijkt, waardoor zijn betrokkenheid met het wel en wee van onze club blijft;
- de overige werkzaamheden worden vooreerst in gezamenlijk overleg door de andere bestuursleden uitgevoerd.

Herdenking Japanse capitulatie

Op 15 augustus was weer de jaarlijkse herdenking, die in steeds meer plaatsen gehouden wordt. Centraal staat de officiële herdenking in het Congresgebouw en bij het Indisch monument bij de waterpartij aan de Prof. Teldersweg in Den Haag. Die bijeenkomst wordt ook zoveel mogelijk door de schrijver van dit artikelje en echtgenote bijgewoond. Natuurlijk alereerst voor de herdenking ter nagedachtenis aan de duizenden slachtoffers van de Japanse onderdrukking. Maar ook heel nieuwsgierig wie van het nieuwe landelijke algemeen bestuur ad interim de VOMI-kranselegging zou verrichten. Groot, zeg maar heel groot was dan ook mijn verbazing, toen bij het afroepen van onze verenigingsnaam Jan Dijkema als

een rots in de branding naar voren trad om namens de VOMI de kranse te leggen. Van de 'Nieuwkomers' was niemand te ontdekken. Toch wel vreemd bij zo'n eerste officiële handeling. Maar ja, het zij zo.

Herdenking Nijmegen

Op 6 september jl. vond de jaarlijkse herdenking van de in Indië gesneuvelde Nijmegenaren plaats. De nieuwe burgemeester, mev. Dr. G. ter Horst, heette de vele aanwezigen van harte welkom, waarna het 'Land of hope and glory', ten gehore gebracht werd door het R.K. mannenkoor "Kolping-Aurora" dat door velen werd meegezongen, dan wel geneuried. Na nog enkele toespraken werden op de gedeputeerdenplaats van het stadhuis kranse gelegd door de burgemeester namens het gemeentebestuur, een delegatie van nabestaanden van omgekomen Nijmegenaren, ons bestuur en vertegenwoordigers van veteranen en krijgsmacht-onderdelen. Met een kort dankwoord in de Schepenhuis werd deze korte, doch indrukwekkende herdenking besloten.

De Bronbeek-soos

Op 12 september kwamen de leden van de kring Arnhem weer bijeen na de zomervakantie en die middag had een speciaal tintje. Na de gebruikelijke uitwisseling van verhalen uit de zomerperiode en daarbij in het bijzonder de mens-onterende terroristische aanval op het WTC en Pentagon in Amerika, waar ongetwijfeld vele duizenden doden bij te betreuren zijn, werd bij het monument voor de in Indië gesneuvelde sobats uit Arnhem een kranse gelegd. Het was een korte plechtigheid, welke uiteraard besloten werd met een minuut stilte. Na afloop werd de middag besloten met een rijstmaaltijd in de naastgelegen Kumpulan, die een ieder goed smaakte.



Herdenking gesneuvelde militairen afkomstig uit Arnhem.

Het bijeenkomsten-soos-seizoen was daarmee weer geopend en op iedere 2e woensdagmiddag van de maand komt deze groep in het KTOMM Bronbeek bijeen. Daar kunnen overigens nog best wat leden uit Arnhem en randgemeenten bijkomen.

Najaar

Dit artikel schrijven we in de 3e week van oktober, er staan nog wat activiteiten op het programma, zoals op 23 november a.s. de contactbijeenkomst in Culemborg, waar we weer vele oude, maar ook nieuwe sobats hopen te ontmoeten. Maar of het net zo zal worden als vóór 10 juni jl., de dag waarop de regio-voortrekker Willem Jan van Dijk overleed, is nog moeilijk in te schatten. Op haast onnavolgbare wijze bracht hij leven in de brouwerij. Wie zal dat kunnen continueren?

De november-mailing

Medio november zult u weer de bekende acceptgiro in de bus vinden, ook nu met de agenda voor 2002, de agenda voor oud militairen Indiëgangers VOMI RL/OG. Als u deze regels leest, het is dan alweer half december, heeft u hopelijk de contributie voor het komende jaar voldaan. Het is de laatste keer dat het in gulden gaat, over luttele dagen is onze oude vertrouwde munt geen wettig betaalmiddel meer en dus eigenlijk geen rode cent meer waard.

2001 - 2002

Op de drempel van het nieuwe jaar wensen wij u allen:

- een zo goed mogelijke gezondheid;
- een in alle opzichten vredig 2002 zonder angst;

kortom: een gelukkig en voorspoedig 2002 tezamen met uw naasten.

Th.J. Koning

De Veluwe

Secr. H.G. de Ruygt
Klein Haversteeg 27
6717 GZ Ede
Tel. 0318-690510

Het vakantie seizoen is weer voorbij en zijn we 10 oktober jl. weer begonnen met een gezellige bijeenkomst in het A.M.T. te Stroe, onze vaste stek. De zaal was weer goed bezet. Het laat zich aanzien dat steeds meer sobats onze bijeenkomsten bezoeken, wat

ons bestuur bijzonder verheugt. Ook mochten wij nog een paar nieuwe leden ontvangen. De middag werd opgeluisterd door de entertainer C. Hoevelaken uit Voorhuizen, die door de aanwezigen met enthousiasme werd ontvangen en door zijn conferences de handen goed op elkaar kreeg.

Eén van onze sobats, J. Nieuwenburg uit Harderwijk, werd door ons in het zonnetje gezet als gevolg van het feit dat hij in april werd benoemd als lid in de Orde van Oranje Nassau. Hij kreeg die onderscheiding voor zijn maatschappelijk werk in de regio Harderwijk. Hij werd toegesproken door onze voorzitter waarna hij hem een geschenk overhandigde en zijn vrouw een bos bloemen werd aange-reikt. Wij wensen hem toe dat hij nog vele jaren met zijn vrouw dit sociale werk mag blijven doen.

Eén van onze sobats, die anoniem wil blijven, heeft ons toegezegd elke maand f 50,- over te maken op onze VOMI-rekening die wij hebben ondergebracht onder de noemer: "Sociale Zorg VOMI De Veluwe". Hij wilde dat deze bijdrage gebruikt wordt voor sociale doeleinden, t.w. sobats en/of weduwen die problemen hebben. Tot op heden toe hebben wij al enkele weduwen mogen bijstaan. Wij zijn onze sobat zeer dankbaar voor deze gulle gave en wij zullen ervoor zorgen dat hulp geboden wordt waar het nodig is. Anonieme sobat: Zeer hartelijk dank namens hen.

Helaas waren er nog wat stoelen onbezet gebleven tijdens onze bijeenkomst. Wij moesten afscheid nemen van vier van onze leden die overleden zijn. Wij zullen hen missen als trouwe bezoekers van onze samenkomsten. Onze sociale medewerker heeft de teraardebestellingen bezocht en een bloemstuk gelegd namens VOMI Veluwe. Uit reacties van familieleden blijkt dat 'zijn' veteranenvrienden persoonlijk de laatste eer komen bewijzen. Dat wordt zeer op prijs gesteld.

Tijdens de middag werd ook nog een loterij met succes gehouden. Alle prijzen gingen er uit en het verschil van aankoop van de prijzen en de opbrengst was in het voordeel van onze penningmeester. Er werden door enkele sobats nog wat prijzen meegebracht waarvoor onze hartelijke dank. Tot op heden is de activiteiten-agenda leeg, doch op 22 november a.s. zien we elkaar weer op het jaarlijks

terugkerende eindejaars-diner in de Generaal Spoorkaserne te Ermelo. Ook voor de beheerder van het A.M.T. alle hulde voor de verzorging bestaande uit de gastvrijheid, rondgang met hapjes (meerdere malen) en tot slot een heerlijke loempic. Toen was de middag al weer om en als afsluiting wenste men elkaar een spoedig weerzien en een goede reis huiswaarts.

Tenslotte willen wij u er nogmaals op attent maken om berichten van overlijden van sobats uit onze vereniging VOMI Veluwe te melden aan bovengenoemde secretaris.

H. v.d. Bospoort

Zeeland

Secr. J. Kloet
Laan van Barbestein 8
4451 AN Heinkenszand
Tel. 0113-561738

Na een paar maanden van rust zijn de activiteiten van onze vereniging andertussen weer in volle gang. Bij de verschijning van dit blad hebben wij ook een grote teleurstelling. Onze jaarlijkse reünie op de vliegbasis Woensdrecht op woensdag 31 oktober kon helaas geen doorgang vinden uit veiligheidsoverwegingen vanwege de internationale toestand. We moeten het voor onbepaalde tijd uitstellen en hopen op een later tijdstip hierop schriftelijk terug te komen. Voor onze leden geven we hieronder het programma voor de regio-bijeenkomsten in de eerste maanden van 2002. Al deze bijeenkomsten hebben zoveel mogelijk hetzelfde programma en beginnen om 13.30 uur. U bent welkom op al deze bijeenkomsten.

18-01-02: "De vier emmers" te Costburg.
23-01-02: "De Molenhof" te Axel.
24-01-02: "Ons Huis" te Meliskerke.
31-01-02: "De Molenberg" te Haamstede.
07-02-02: "Haestinge" te St. Maartensdijk.
19-02-02: "De Spinne" te Goes.

Verslag reis Engelse Riviera. 8-15 sept. '01

Zaterdag 8 september waren we met ± 32 personen op weg naar Zuid-Engeland. Het is ongetwijfeld één van de mooiste streken ter wereld. De tuin van Engeland herbergt in zijn fasci-

nerende landschappen buitengewoon veel mooie plekjes en bezienswaardigheden. Natuur, schilderachtige eeuwenoude stadjes, maar bovenal veel cultuur. Om dit allemaal in ere te houden en tentoon te stellen zijn de Engelsen er ware meesters in en zorgen voor een sfeer die men nergens anders aantreft. Onze standplaats was Bournemouth en waren ondergebracht in hotel Cottenwood, slechts 100 m van een mooi strand met een goed uitzicht op Het Kanaal. We bezochten o.a. de tuinen van Compton Acres met een tour over en rond de baai van Poole; de HMS Victory, het vlaggeschip van Admiraal Nelson; Arundel Castle, het huis van de Hertog van Norfolk met zijn prachtige verzameling Antieke meubels en schilderijen; Salisbury, zijn 18e eeuwse architectuur en bezoek kathedraal; Stonehenge, historisch monument van ca. 200 jr. voor Chr.; Wilton House, met de vermaarde kunstverzameling en Japanse water-tuin.

Op onze vrije dag een dagtocht gemaakt naar het eiland Wight met een bezoek aan het vakantieverblijf van Koningin Victoria Osborne House. Op onze laatste dag bezochten wij Winchester, de oude hoofdstad van Engeland, met een bezoek aan de kathedraal. Er was een herdenkingsdienst voor het gebeuren op 11 sept. in Amerika hetgeen zeer indrukwekkend was. Ook aan deze reis kwam na 8 dagen een eind en maakten we de overtocht naar het vasteland. Na ons afscheidsdiner in Restaurant "Retorika" in Veurne namen we afscheid van deze reis, die mede door onze reisgids en vertaalster Mevr. Oosterwijk een fantastisch goed geslaagde reis was.

Verslag reis Luxemburg 24-28 sept. '01

Enkele impressies van een deelnemer in telegramstijl.
Chauffeur en reis Leider oude beken-den.
Hotel prima met een Hollandse uitbater en personeel. In 'Berg en Dal' was het goed vertoeven. Vrienden bekend om z'n Oranje-kasteel, ooit eigendom van ons vorstenhuis, later verkocht aan particulier voor f 3.000,-. Wordt thans gerestaureerd. Luxemburg is een prachtig land met veel toerisme. Schitterende vergezichten over bossen en dalen. Waar geen bos is loopt heel best vee. De boeren achter in de

bus keken hun ogen uit. We hebben veel gezien in 5 dagen, te veel om in een kort verslag op te noemen. De abdij uit het jaar 680 in Echternach, met klooster en kerk. Klein Zwitserland door gereden. Het Mullerdal waar het altijd donker is. De ezestad Diekirch, wie was St. Hubertus. Men zoekt nog naar zijn gebeente, schutspatroon van de bossen, de jacht en de natuur. De imponerende Basiliek in deze plaats. Het witte kasteel van Clervaux. Een zomerse middag in Trier, door de Romeinen gebouwde burcht. Met een toeristentreintje zagen we heel Trier met zijn gezellige terrasjes. Bastogne, een plaats om niet te vergeten. Waar gaan dan je gedachten naar toe? Naar de duizenden jonge mensen, die voor ons hun leven gaven, opdat wij vrij zouden kunnen leven. Ja, dan word je stil, stil zoals die Amerikaan die ik tegenkwam op de trappen van het monument, die ook zijn kameraden kwam eren en bloemen legde op deze plaats. Het was een vluchtig bezoek aan Bastogne, waar op elke ingang naar het dorp een Amerikaanse tank staat. De stenen palen met sterrenband van de Amerikaanse Staten staan op meerdere plaatsen in Bastogne, o.a. naast de tank. Die stenen palen vind je vanaf Normandië, op elke plaats waar de Amerikanen vochten, door heel België en Luxemburg. Het was goed en gezellig in de bus, vooral als de conferancier de knop weer eens omdraaide. Onze reis eindigde in Hulst, met de koffiemaltijd. Veel dank aan de reiscommissie.

Het bestuur wenst een ieder een vreedig en gelukkige Kerst, een goede jaarwisseling en een heel voorspoedig en gezond 2002 met allen die u lief en dierbaar zijn.

J. Kloet

Zuid-Holland Noord

Secr. J.W. de Jong
Merellaan 247
3145 EJ Maassluis
Tel. 010-5927786
E-mail: jwdjong@kabelfoon.nl

Bestuur

Met genoegen kijkt het bestuur terug op de viering van het 3e lustrum dat op 28 september jl. in Maassluis heeft plaatsgevonden. Elders in dit blad

wordt hierover verslag gedaan. Als u dit leest nadert het jaar 2002 en het bestuur wenst haar leden gezellige Kerstdagen en een voorspoedig gezond jaar toe.

Van de penningmeester

Als u dit leest verwacht de penningmeester dat u uw contributie van f 33,- (15 euro) voor het jaar 2002 reeds hebt overgemaakt. Zo niet, doe het dan per omgaande met het aan u in november toegezonden acceptgiroformulier.

Na 31 december zal het bedrag in Euro's worden afgeschreven resp. overgemaakt. De acceptgiro is geldig tot 31 maart, maar dan dient u reeds lang en breed de contributie te hebben betaald.

Vervolgens verzoekt hij dringend gebruik te maken van het acceptgiroformulier, want hij heeft de ervaring dat bij overmakingen op andere wijzen (b.v. girotel) de broodnodige informatie ontbreekt. Er zijn meer hondjes die Fikkie heten.

Hij hoopt, dat de sobats die ieder jaar het bedrag verhogen met een gift, dit nu ook doen, ondanks de geringe verhoging van de contributie tot 15 Euro, want van deze contributie moeten wij een belangrijk deel adragen aan VOMI Nederland en van de giften niet, die blijven in onze kas. Hij rekt op uw medewerking.

Regio-bijeenkomsten

Op 5 februari bent u welkom in Alphen a/d Rijn in gebouw "De Bron", Troubadourweg 2. Op 19 februari in het bekende gebouw van de schietvereniging in Zoetermeer, Voorweg 54 A. Tenslotte zijn we op 26 maart bijeen in Delft in het gebouw van de Drumband Buitenwatersloot onder het viaduct.

Voor elke bijeenkomst geldt: 13.30 uur zaal open, aanvang 14.00 uur.

Activiteiten

Elk jaar blijkt er interesse te zijn voor een bezoek aan de Marine in Den Helder. Ook dit jaar op 5 september ging onze reisleader Gerard Bekking met een volle bus naar Den Helder en niettegenstaande het bekende fileprobleem was het een gezellige dag.

Monumenten

Na veel voorbereidend werk door de voorzitter en de regiovertegenwoordigers zijn er in de afgelopen maanden drie gedenktekens onthuld en wel in

Noordwijk, Benthuizen en Koudekerk a/d Rijn. Elders wordt in dit blad hierover verslag gedaan. Ook in Lisse zijn de vooruitzichten positief en de verwachting is dat in de loop van 2002 ook een monument in Den Haag gerealiseerd zal worden.

Onderscheidingen

Sobat J.J.A. Lek uit Leimuiden, lid van VOMI Zuid-Holland Noord, is op 22 september jl. benoemd tot Lid in de orde van Oranje Nassau vanwege zijn vrijwilligerswerk.

J.W. de Jong

Zuid-Holland Zuid

Contactmiddag Schiedam

In het wijkcentrum "De Blauwe Brug" werd op dinsdag

11 september jl. een regio-bijeenkomst gehouden voor Schiedam en omstreken.

De opkomst was minder dan hetgeen wij in Schiedam waren gewend, maar de stemming was uitstekend, zodat wij toch op een geslaagde bijeenkomst kunnen terug zien.

Na de opening door onze voorzitter Herman Schox, werd door de heer Harrewijn van de Bond van Wapenbroeders een videofilm vertoond over gebeurtenissen tijdens ons verblijf in de Oost.

Na de pauze, waarin de gebruikelijke verloting plaats vond, werd een interessante video vertoond over de voorbereidingen voor de Vierdaagse te Nijmegen.

Om ca. 16.15 uur kwam er een einde aan deze regio-bijeenkomst.

Contactmiddag te Ridderkerk

Op woensdag 10 oktober jl. werd in Partycentrum Van der Graaf een regiobijeenkomst gehouden, die zeer goed bezocht werd.

Na de opening door onze voorzitter trad het Molukse muziekgezelschap op onder de naam "SAPA SANGKA". Het programma vóór de pauze bestond uit veelal typische liederen uit de Molukken, terwijl na de pauze vele voor ons bekende meezingers van tempo doeloe gebracht werden. Het optreden van "SAPA SANGKA" oogstte veel succes en zal zeker voor herhaling elders vatbaar zijn.

In de pauze de gebruikelijke verlo-

SOBAT

ting, die vele bezoekers tot een succes maakte, gezien de vele verkochte loten.

Vomi Zuid-Holland Zuid kan terugzien op een goed bezochte en gezellige contactmiddag.

Contactmiddag te Rotterdam

VOMI Zuid-Holland Zuid heeft op woensdag 7 november jl. een contactmiddag gehouden in gebouw "De Larenkamp", gelegen aan De Slinge in Rotterdam-Zuid.

Met ca. 130 personen was de zaal goed bezet en gezien het succes met

het Molukse muziekgezelschap "SAPA SANGKA" in Ridderkerk, had het bestuur dit gezelschap ook voor deze middag uitgenodigd.

Ook hier was hun optreden zeer in de smaak gevallen, te oordelen naar het welverdiende applaus na afloop van hun optreden.

Om ca. 16.15 uur ging een ieder tevreden huiswaarts na weer veel te hebben gesproken met hun al of niet bekende sobats en sobattinnen.

H. Barmentlo

Op zoek naar

Mevr. Diepenhorst is namens haar man, Leo Diepenhorst, op zoek naar Wim Luijk. Hij was als militair, misschien als OVW-er, misschien als dienstplichtige, in Medan op Noord-Sumatra gelegerd.



Wim Luijk met zijn wagen in Medan.

Hij is dikwijls te gast geweest bij de grootouders van Leo Diepenhorst, de heer en mevr. George en Johanne Christoffel, die destijds in Medan woonden. Wil Wim Luijk of degene die iets van hem afweten contact opnemen met dhr. en/of mevr. Diepenhorst, Mahlerstr. 25, 7604 HB te Almere. Tel. 0546-825127.

Gezocht

J.L. van Oorsouw (3-7 R.I.) zou dolgraag in het bezit komen van het boek SEMARANG, dat helaas is uitverkocht.

Wie kan hem, tegen vergoeding, daarmee van dienst zijn?

Zijn telefoonnummer is: 0412-401490. Bij voorbaat dank.



Burgemeester Opstelten speelt het Draaginsigne Gewonden op.

V.O.M.I. Onderscheidingen

Met gepaste trots melden wij
dat is uitgereikt aan:

A.J. van de Wetering - Eindhoven
heeft ook nog de gesp 1949 bij het
Ereteken voor Orde en Vrede ontvangen. 13.VII.01

I.J.A. Lek - Leimuiden
Lid in de Orde van oranje Nassau. 22.IX.01

P.J. van der Velde 6 B.I. - Axel
Draaginsigne voor Gewonden. 24.X.01

Voor de Draggers van het Gewonden Insigne zijn wij bijzonder
verheugd met deze uiteindelijke
erkenning en voor hen die een Koninklijke- dan wel een
Wapenonderscheiding hebben
ontvangen onze oprechte gelukwensen!

V.B.

Op donderdag 1 november jl. werd bij het VOMI lid van Zuid-Holland Zuid, dhr. J. Hoogland, het Draaginsigne Gewonden opgespeld door burgemeester Opstelten.

Door een explosie van een landmijn tijdens een autorit in de buurt van Malang liep de heer Hoogland een verwonding aan zijn been op, die

hem nu nog parten speelt. Namens VOMI Zuid-Holland Zuid waren enige leden aanwezig, die mevr. Hoogland een boekje bloemen aanboden. Ons bestuurslid A. van Peppen bedankte burgemeester Opstelten voor het feit, dat deze persoonlijk deze onderscheiding heeft uitgereikt.
H. Barmentlo

Veteranenbeleid

Een bericht van de Stichting Veteranen-Platform

Onderstaand bericht is verzonden aan leden en plv. leden Algemeen Bestuur, alsmede de adviseurs. Met toestemming van bovengenoemde stichting mag het onderstaande geplaatst worden.

Dinsdag 6 november jl. is door de heer Van den Doel (VVD) ingediende motie betreffende het Draaginsigne veteranen unaniem door de Tweede Kamer aangenomen. Dit betekent dat een reeds lang gekoesterde wens van de veteranen voor een algemeen teken van (h)erkenning in vervulling gaat.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal geeft ter informatie aan de Stichting Veteranenplatform, namens de heer van den Doel, een verslag van de inbreng tijdens de behandeling van de defensiebegroting 2002, waarbij verwezen wordt naar het punt Veteranenbeleid.

Veteranenbeleid

Ook dit jaar wil ik stilstaan bij de veteranen. Het betreft hier een categorie van jonge en oude veteranen waarvan de VVD vindt dat zij door hun verdiensten voor krijgsmacht en samenleving niet mogen worden vergeten.

Ik heb tot mijn grote verbazing moeten constateren dat het woord veteraan niet in de begroting voorkomt. Een omissie. Ik heb verschillende malen, ook in deze Kamer, een pleidooi gehouden voor een maatschappelijke waardering voor de veteraan. In 1997 heb ik voorgesteld om te komen tot een Dag van de Veteraan, een vaste dag in het jaar waarop stil wordt gestaan bij de verdiensten van de veteraan. Niet alleen in de krijgsmacht maar ook in het onderwijs, in de media kortom in de hele Nederlandse samenleving. Uit een opinieonderzoek bleek deze zomer dat 77% van de ondervraagden vindt dat veteranen meer waardering verdienen en het instellen van een Nationale veterandag steunen. Het maatschappelijke draagvlak is er dus. In de jaren negentig is er in deze Kamer veel gedebatteerd over een eenmalige materiele vergoeding voor veteranen. In die discussie wees de regering er voortdurend op dat een maatschappelijke waardering en erkenning van veel groter belang was. De VVD is het hier mee eens maar verwacht dan wel van de regering dat zij zich dan in die discussie over de maatschappelijke erkenning en waardering actief opstelt, daar waar initiatieven worden genomen deze ondersteunt en faciliteert

en niet passief aan de zijlijn blijft toekijken. Gaarne een reactie van de staatssecretaris. In dat verband vraag ik ook aandacht voor de wens onder de veteranen om te komen tot een veteranendraaginsigne. Een uiterlijk herkenningsteken voor veteranen. Zo'n insigne zou qua registratie kunnen worden gekoppeld aan de uitgifte van de Veteranenpas. Materieel is het een klein gebaar. In immateriële zin betekent het veel voor de veteraan. Het sluit precies aan op die waardering en erkenning die de veteraan verdient. Wil de staatssecretaris toezeggen dat er zo'n draaginsigne op korte termijn komt?



Wageningen

5 mei 2002

De sobats die willen deelnemen aan de defilé op zondag 5 mei 2002 in Wageningen, worden verzocht zich vanaf nu reeds op te geven bij de secretaris van de VOMI vereniging in de provincie waar hij of zij woonachtig is.

Dit kunt u doen onder vermelding van:

Naam en adres:

wel of niet met partner
(i.v.m. lunchpakket)

wel of niet vrij vervoer
(i.v.m. N.S. dagkaart)

wel of niet parkeerkaart
(indien eigen vervoer)

U ontvangt t.z.t. de benodigde instructies.

Denkt u om het voorgeschreven tenue?

- Blauwe blazer met VOMI borstembleem.
- Zwarte baret met embleem.
- Wit overhemd.
- VOMI stropdas.
- Grijs broek.
- Zwarte schoenen met donkere sokken.
- Witte handschoenen.
- Model decoraties.





In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Ere-salut aan:

Folkert Post 3e Inf. Brig. Wpl
 A. Aarts
 A.J. Koedijk 4-4 R.I.
 Wiebe Kuipers LUA
 J.M.A. Touw 41e RVA
 Albert Haijtema Staf 21 ZIB
 W. van Schijndel Genie
 Jan Plas
 G.B. Meljer
 K. Bruinewoud
 W.N. Evers
 C. van Erkelens 6-5 R.I./ 423 B.L.
 H. Klomp 6e G.R.P.I.
 M.A. Bellemakers 5-11 R.I.
 P.J.A. Slenders Limb. Jagers
 J. van Rooij L.Luc
 J.J. Pesulima Vaartuigendienst
 D. Plug 4-7 R.I.
 J.J. Major REME
 H. Tromp REME
 G. Ketting Haven Commando Priok
 J. Dam 5-9 R.I.
 Cor Breugelmans 3e Garde Jagers
 J. de Bruijn K.L. N.O.I.
 J. Heuzeveldt
 C.W. Santbergen 10e Genie Veldcie.
 H. van der Steen 5-11 R.I.
 B. van Burik A.A.T.
 D. van Zuilen
 L. Kalishoek Art. Depot
 M. Ernest Kon. Mariniers 5e Bat. 3e Cie.

Harlingen
 Ewijk
 Dalfsen
 Bakuizen
 Bergen op Zoom
 Stiens
 Rosmalen
 Hengelo (O)
 Goor
 Steenwijk
 Ede
 Goedereede
 Sint Hubert
 Deurne
 Budel
 Eindhoven
 Capelle a/d IJssel
 Veghel
 Almere
 Almere
 Almere
 Switserband
 Haarlem
 Hellevoetsluis
 Emmen
 Den Bosch
 Helmond
 Utrecht
 Hillegom
 Rotterdam
 Oud Gastel

M. Meija 51e HoVeBa
 H. van Dijk
 H. van Dijk
 Frans van der Heiden Kon. Mariniers
 S. de Gast 4-3 R.I.
 Jan Brouwer 3e Garde Reg. Jagers
 J.B. Hessels 3e Genie Veld Cie.
 J. Schurmans 1-5 en 2-4 R.I.
 J. Willemsen Verbindingsdienst
 Marinus van Helvoirt
 P.M. Noordermeer Verbindingsdienst
 J. Dorland 3e Garde Reg. Jagers
 Joop Wolkamp 4-9 R.I.
 J. Rijke Vaartuigendienst
 Frans Kuijper 32 A.A.T.
 J.G.M. Brozens 431e Bat. Inf.
 W. Veders L.T.D.
 H.J. Volkers 3-9 R.I.
 H. Kruithof
 F.F. Ploeger Mariniers
 Siebe van der Meulen 4-9 R.I.
 J. Meijer 4-4 R.I.

Tilburg
 Beek en Donk
 Leidschendam
 Den Haag
 Goes
 Dokkum
 Dongen
 Uden
 Broekens
 Schijndel
 Hoenskerk
 Marken
 Heino
 Breskens
 Hoogeboom
 Geleen
 Sittard
 Groningen
 Putten
 Coevorden
 Joure
 Apeldoorn

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten u de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

V.B.

3
 sociale
 2001
 VOMI

Nieuwe leden sinds Sobat 79.

Hoopman G.J.
 Colenbrander Sr. J.W.
 Saarberg P.J.
 Kool Joh. van der
 Driel A.P.
 Verheij A.Th.
 Wind D.H.H.
 Hooyen J.P.P.
 Voorthuyzen J.H. van
 Welman F.W.
 Vissers A.H.
 Verstijnen B.
 Vodegel F.
 Blokhuisen G.H.
 Metz. Th.
 Jong P.S. de
 Van Leeuwen G.P.

Tops C.J.
 Ginhoven G.J.
 Linneman J.H.B.
 Crum E.P.
 Grand L. La
 Boonstra E.
 Kampen B. van
 Raas-Schouten W.A.E.
 Sterkens F.J.G.
 Hoofdakker R. v.d.
 Vugts S.J.
 Oosterwijk T.
 Roothans H.P.C.
 Schütt W.F.
 Ramakers H.M.
 Giesen W.L.
 Vrijburg J.
 Hendriks W.
 Engelsman M.J. den
 Moerman J.L.
 Krijnen F.J.M.
 Vosters C.
 Coolwijk J.M. v.d.
 Proosdij K. van
 Hazeleger E.J.
 Spreouwers H.R.
 Senstius U.P.
 Groot H.N. de
 Bres J.
 Postma P.M.
 Ridder G.J.
 Amatoot J.
 Hooft G.C.M. van
 Korstanje J.M.
 Jansen B.H.
 Lam D. 't
 Leersum J. van
 Koppers G.J.
 Vermeer J.

Aalten
 Aalten
 Alblasserdam
 Aldtsjerk
 Almere
 Almere
 Amersfoort
 Amstelveen
 Amsterdam
 Amsterdam
 Arnhem
 Arnhem
 Arnhem
 Arnhem
 Berg en Dal
 Buren
 Buren
 Calgary AB T3G 4K2
 Canada
 Castricum
 Den Haag
 Didam
 Dodewaard
 Doetinchem
 Dokkum
 Drachten
 Druten
 Eersel
 Eindhoven
 Eindhoven
 Eindhoven
 Eindhoven
 Eindhoven
 Eindhoven
 Gaanderen
 Geldrop
 Gendt
 Goes
 Goes
 Goirle
 Hapert
 Haren Nb.
 Harlsen
 Heesum
 Heesum
 Heerde
 Horwijnen
 Hilversum
 Hollum
 Hollum
 Holten
 Kerkdriel
 Krabbendijke
 Laren Gl.
 Leerdam
 Leersum
 Leiden
 Leusden

Brand E. v.d.
 Roos T. de
 Oudesluis P.W.
 Jongh W.
 Ettema P.C.
 Rouwenhorst A.
 Esch H. van
 Zwaluw P.J. v.d.
 Schrans L.J.M.
 Keijzer P.J. de
 Sanders J.G.M.
 Schoone J.C.A.
 In 't Veld - In de Wal H.
 Hollegien G.H.
 Gouman A.
 Ayal C.
 Jaquet - van Gelder A.E.
 Haas H.W.
 Boom - Nuis G.M.
 Krist - Smit G.
 Hoekstra A.S.
 Beerens G.F.M.
 Kies A.A.
 Pauw N.
 Kaemingk J.
 Knapen W.Th.
 Huerne H.J. ter
 Houten H.J.A. van
 Klaarenbeek N.J.
 Hanssen P.
 Hendriks J.
 Knook M.
 Linnenbank E.
 Tieleman B.
 Haaren E.G. van
 Schutten J.H.
 Andeweg - Langstrate E.C.
 Hoek J. v.d.
 Bannink D.
 Dieperink W.

Lunteren
 Marrum
 Middelburg
 Nieuwegein
 Nijmegen
 Nijmegen
 Oosterbeek
 Oes
 Oes
 Oes
 Oes
 Oudenbosch
 Raalte
 Raalte
 Ridderkerk
 Ridderkerk
 Roosendaal
 Rossum Gl.
 Rotterdam
 Steenwijk
 Sumar
 Tilburg
 Tilburg
 Utrecht
 Varsseveld
 Veldhoven
 Vorden
 Warnsveld
 Warnsveld
 Wijchen
 Wijchen
 Wolfheze
 Zaltbommel
 Zelhem
 Zevenbergen
 Zieuwent
 Zuid Beijerland
 Zuidlaren
 Zutphen
 Zwolle





**Prettige kerstdagen
en een gelukkig nieuwjaar**





Om aan de veelvuldige vraag naar foto-prentbriefkaarten van het Nationaal Indië-monument 1945-1962 in Roermond te kunnen voldoen heeft de stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 nu sets met vier verschillende prentbriefkaarten laten maken.



De kosten per set van vier foto's bedragen f 5,- eventueel bij toezending per post vermeerderd met f 1,60 aan porto. De prentbriefkaarten kunnen worden besteld bij het secretariaat van de stichting: Mauritslaan 1, 6074 AS Melick (tel. 0475-532094).



OORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VOORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN



Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen voor:

Type A: Bloemstukje van orchideetype Douglas/Vanda, hoog model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type B: Andere soorten bloemen niet zijnde orchideeën, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type C: Bloemstukje van Bangkok orchideeën, laag model, prijs zonder foto f 10,-, idem met foto f 12,50. Type K30: Kransje 30 cm, prijs zonder foto f 15,-, idem met foto f 17,50. Soort bloemen wordt in overleg met de plaatselijke bloemist bepaald. Type K75: Krans met foto f 50,-, inclusief rood-wit-blauw lint, met tekst. Deze krans is niet bestemd voor een individueel graf, maar voor kranslegging bij een van de monumenten op de erevelden (pranje gladiolen of witte bloemen).

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen f 10,- inclusief een foto.



Bestellingen dienen uiterlijk 8 weken voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.

De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.

Voor Hong Kong, Singapore, Ambon en Korea gelden aparte voorwaarden waarover des gewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto in het formaat 18 x 24 cm bedraagt f 15,- inclusief porto.

U kunt de Oorlogsgravenstichting steunen door begunstiger te worden door een jaarlijkse bijdrage van ten minste f 25,-. Ook kunt u begunstiger voor het leven worden met een bijdrage van ten minste f 500,-. Voor andere schenkingsvormen kunt u contact opnemen met de Oorlogsgravenstichting, afdeling financiën (tel. 070-3131090).

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING
Zeestraat 85, 2518 AA 's-Gravenhage
Postbus 85981 - 2508 CR 's-Gravenhage
Telefoon 070 31 31 080 - Giro 401.000

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.



toko

Fonds Sociale Zorg

Met herkenning begint erkenning!

Met meer leden meer kracht!

fonds
sociale
zorg

sociale
VOMI
VOMI

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden!

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achterruit van uw auto!

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

V.O.M.I. borstembleem	f 12,50	€ 5,70	
V.O.M.I. condoleancekaart	f 1,75	€ 0,75	
V.O.M.I. O.V.W. metalen mouwembleem met brochu- re/zekerheidsluiting en glanzend vernikkeld	f 10,00	€ 4,55	
V.O.M.I. stropdas donkerrood	f 22,50	€ 10,25	
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	f 22,50	€ 10,25	
V.O.M.I. stickers	f 1,00	€ 0,50	
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	f 10,00	€ 4,55	(portvrij)
V.O.M.I. sleutelhangers	f 6,00	€ 2,75	
V.O.M.I. rollerpennen	f 1,50	€ 0,70	
V.O.M.I. ballpoints	f 1,00	€ 0,50	
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	f 12,50	€ 5,70	(portvrij)
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	f 12,50	€ 5,70	(portvrij)
V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk	f 30,00	€ 13,85	plastic
V.O.M.I. herenhorloge titanium plated met roestvrijstalen bandje	f 65,00	€ 28,50	
V.O.M.I. button	f 1,50	€ 0,70	
V.O.M.I. sluitzegels	f 2,30	€ 1,00	
Gunung Mas thee pakje 250 gr.	f 6,00	€ 2,75	
Gunung Mas thee zakjes 25 builtjes	f 3,50	€ 1,60	
OVW mouwembleem zilverkl. met broche-sluiting	f 10,00	€ 4,55	

U kunt de artikelen ook bestellen bij de
Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:

Leen van Eijk, Pieter Postlaan 14
1222 LJ Hilversum, Tel./fax 035 - 685 33 73,
Postgiro 6131844

Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15,
2461 VJ Ter Aar, Tel./fax 0172 - 602452

Ook hier wordt minimaal f 2,50 / € 1,15 extra
in rekening gebracht voor verzending en porto.

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal f 2,50 / € 1,15 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

POSTZEGELS / TELEFOONKAARTEN

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en
stuur ze naar: **Joyce P. Stramrood-van Vark, Binnenhof 36, 6715 DP Ede, Tel. 0318 - 638160**

De opbrengst komt volledig ten goede van het **Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.**

V.B.

Reizen naar Indonesië

voor de Indië- en Nieuw Guinea-veteraan, in groepsverband of individueel

Vraag naar onze brochures BASE TOURS als u belangstelling heeft
voor een groepsreis. Hierin zijn reizen opgenomen naar West,
Midden en Oost-Java, Sumatra en Papua (Nieuw Guinea).
Deze reizen kunnen ook op individuele basis worden uitgevoerd.

Reist u liever niet in groepsverband, maar moet de reis wel geheel of
gedeeltelijk worden verzorgd? Kies dan voor Aurora's PrivacyTours®.
Dit zijn reizen waarvan het programma door ons wordt uitgevoerd
aan de hand van uw wensen.

De mogelijkheden zijn bij ons welhaast onbeperkt.
Surabaya, Kembang Kuning, Wonokromo, Gresik, Lamongan,
Babat, Tuban, Glondong, Bojonegara, Kalatidu, Tjepoe, Ngawi,
Madiun, Kediri, Wonorejo, Kejayan, Pasuruan, Probolinggo,
Bondowoso, Jember, Jazapura, Blak, Merauke, Sorong.

Wilt u tijdens uw reis naar Indonesië het toeristische aspect niet
overslaan, vraag dan tevens naar onze Indonesië brochure van
Sabang tot Merauke.

Onze andere bestemmingen individueel:

Australië, Nieuw Zeeland (autohuur/motorhomes)
Brazilië (diverse excursies)
Maleisië, Sri Lanka, Thailand (rondreizen/strandvakanties)
U.S.A. (Californië/Florida - fly self drive)
(Hawaii - pakketreizen, fly self drive)

Geef uw reizenwensen door, dan maken wij een reisvoorstel.



AURORA
travel service b.v.



Bezoek onze Website:
www.auroratravel.nl

Baden Powellweg 130, 1069 LK Amsterdam

Tel. 020 - 619 93 77, Fax 020 - 610 16 11, e-mail: postbus@auroratravel.nl, Open: ma. t/m vr. 09-17 uur. Za. tussen 10 - 14 volgens afspraak.